

Universitätsbibliothek Wuppertal

Svidae historica caeteraque omnia, que ulla ex parte ad cognitionem rerum spectant

Suida <Fiktive Gestalt>

Basileae, 1581

O [Omikron]

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-313)

641
ligendos esse. Ab his eligendos centum viros: & ex centū illis quemlibet ternos sibi adsciscere debere. Cum autem ipsi qui quadringenti essent, in curiam uenissent, pro autoritate Rempub. ut optimū uideretur, gerere oportere. Huius decreti autor Pisander fuit, qui in cæteris etiā apertè populum oppressit.

τὸν ζῶντα ἀντιζῆν.) Mutuò scabere.

ζυλλαβεῖν.) Iſocrates in Parænesi: Video fortunam nobis adiumento esse, & hoc tempus auxiliari.

ξύλον ἀγκύλον, ἔδεπτο ὄρθον.) Lignū curuum, nunquam fiet rectum. Significat, difficulter ē malis fieri bonos.

ξύλοφίον.) Quemadmodū in teneris lignis fit, cū ea inflexa dimittimus. Diocles Atheniēsis primus inuenit harmoniā in testaceis uasis, q̄ pulsabant ligno.

ζυμφορὰν.) Calamitatem Thucydides dicit infortunium fortuitò oblatū, non propria temeritate aut uitio accersitū.

ζυμβάινοντα.) Priusquam facta cum diſtis consentire uideantur.

ζυμβαινέσθης.) Velle se facere pacē, ubi cognorit pacis condiciones.

ζυμβολον.) Quicquid primū in egressu ædium eis occurrisset, id omen atq; augurium putabāt: itemq; sternutationes, quæ ad Cererem referebantur.

ζυμμιζασα.) Non memini, me ullā cordatiorem matronam conuenisse.

ζυμφέρω.) Age fer, ego unā tecū fero.

ζυωαλλαγή.) Dolōne interijt, an cōmutatiōe morbi? Morbis miser pijt scilicet, & tēporis diuturnitas exitiū illi attulit.

ζυωαλίαν.) Cū duo tibicines idē canunt, aut cū cithara & tibia cōcinunt.

νόμοι leges seu modi uocantur, hymni in deos. Vnā lugebimus Olympi modis.

40
Olympus tibicen fuit, Marsiæ discipulus: qui & ipse propter Musicam in calamitatem incidit. Sicut igitur Olympus inuenit concentum: ita & nos simili ratione tanquam una uoce lamentabimur. Imitabimur in lugendo concentū Olympi. Hic Olympus in Phrygiā modos tibicinum fecit: scripsit etiam modos flebiles.

ζυω δίση.) Meritò hæc postulare dixit regē. Præmia inter hos, uti æquum erat, distributa sunt.

ζυωνημένων.) Thucydid. Cadauerib. inter se congestis, fætor fuit intolerabilis.

ζυω νένοφον.) Aristophanes in Anagyro: Nubilum coelū est, & hyberna existit tonitrua. Idem in Insulis: Ecce ut obstiprocipite & nubilo uultu incedit?

ζυωήσεως.) Mitis erat, & singulari præditus prudentia, & uirtutis studiosissimus.

ζυωήματα.) Sophocles: Vbi Thesei & Pirithoi fidelia monimēta sita sunt, quæ inter sese pepigerunt de descensu ad Inferos? Tanquā ex cōposito Imperatorē eū salutauit exercitus: uno signo dato, sed dissipato, & nō cōsentiēte clamore.

ζυωασία.) Sophoc. Iſta, hospes, nō uerā bis, sed re ipsa probantur.

ζυωωμότης.) Factiosus homo, & tyrannico præditus ingenio.

ζυωωμοτών.) Coniurati dicuntur, qui iureiurando fidē inter sese dederunt, & pacta fecerunt, ad aliquos euertendos.

ζυω τῶ θεῷ πάσας καὶ γελᾷ καὶ ὠδύρεται.) Deo uolente qui uis & ridet, & ringitur: hoc est, Deo uolente mala etiam mutantur in iucunditatem.

ζυωπετήνη.) Xypetæa, municipium Cæcropiæ tribus unde ζυωπεταίων municeps.

ζυωρεῖ γὰρ ἐν χερσὶ ὥστε μὴ χαίρειν τινὰ.) Radit usq; ad cutem, ut nemo gaudeat: id est, acerbus est, & crudelis.

ζυωρὸς εἰς ἀκόντιον.) Nouacula in cotē: puerbiū, in eos qui uotorū cōpotes fiunt. simile illi, ὄνος εἰς ἀχυρὰ, asinus in paleas.

ζυωσόν.) Locus, ubi athletæ sese exercēt. Arrianus: Signa delecti exercitus, aquilæ imagines regiæ, corōæ, omnia aurea, extant in hastis argenteo inductis.

PRINCIPIVM LITERAE O.

O cum A & B.

Ο βελός.) Prouerbiū τὸ θερμὸν ὀβελός: id est, Calidam ueru partē. In eos qui deteriora pro melioribus amplectuntur.

ὀβολός.) Obolus apud Athenienses sex ualeat æra, æs uerò septem teruncios. * talentum uerò, uti nunc sunt, quatuor, & numisima octo & sex. Mina uerò sexagesima pars est talenti: auri fescuplum est.

ὀβολὸς κεραυνὸς πρὸς βελλὸν ἀναλαβὼν ἐλλήλυθα. Aristophanes: Obolo senatum in meas sentētiās pertraxi. Obolos Byzantij Pholles uocant. Iustinianus, nummularijs, pro uno statere aureo dare ijs, cū quibus cōtrahebant, solitis denos & du

cenos obolos, proprium commodum spectans, 80 & 100 tantū pro statere dari iussit. Aristophanes: Heu quantū duo oboli ubiq; ualent? propterea quòd bini oboli mortuis in os cōnijci dicuntur.

ὀβολοσπέτης.) Oraculum Pythiæ: Quod uolo, da: noli dare, quod nolo.

ὀγδόη.) Δὸς μερίδα πῆς ἐπὶ αὐτῆς, καὶ γὰρ τοῖς ὀκτώ. Da partem septenis, atq; etiam octonis.

ὀγκος.) Sophocles: μικρὸς περὶ σήμερος ὀγκος ἐστίν.

ὀβελός χαλκῶ καὶ ἀπὸ τῆς λέξης. Locus omnino congruus.

Pholles.

Imminutio precij.

ἐν μικρῷ κύτει. Exigua moles aduenis in exigua urna, de Orestis reliquijs.

Mauricius.

ὄγκος.) Imperator Mauricius cōtemptrauit, quæ inter se erant cōtraria, summam & magnitudinē animi, & clementiam. Craterus Macedo & procero corpore, & non procul à fastigio regio.

Craterus.

ὄγκος.) *ἑπόγμιος* δημήτηρ, Ceres inspectrix messis.

Diogenes.

ὀδῶξ.) Diogenes: Dic quæ nā abstraxit te mors ad Orcū? Me feri canes mordicūs arripuerunt.

Odenatus:
Plutarchus.

ὀδῶναθ.) Odenathus Syrus, cōsuetudine Plutarchi philosophi utens, dubitationibus implebat magistri disputationes, nec sinebat orationem perfici interpellando. Nā ad intelligendam ueritatē, non satis ingenij habebat Odenathus.

Et interrogā
di & respon
dendi cautio.

* Non censebat ille philosophū temerē interrogandū esse, neq; extēpore quicquā respondendū: in primis uerò difficile & impossibile p̄modū esse, nos homines de dijs aliqd uel dicere, uel sētire.

ὀδῶνα καλός.) Ille formosus est. Propriū amatorum erat, amasiorum nomina scribere in parietibus, uel in folijs arborum, hoc modo: Ille formosus est, ascripto eius nomine.

ὀδῶς κέρμηθ.) Iouis filius Corinthus. Prouerbiū in eos qui olim quidem felices fuerunt, p̄st autem parum bellē se habuerunt.

Traces circū
eisi.

ὀδομαντες.) gens Thracia. Aristophanes: Quis Odomantū penē circūcidit?

ὀδος.) Aristophanes: *ὀδὲ παρῆσης τῶν ἄτραπον ζητεῖς, τὸ λεγόμενον.* Cum uia adsit, semitam quæris, ut dicitur.

ὀδος, ἀντὶ τῆς ὀδῆς.) Sophocles de Inferijs: Posteaquam uenit ad obseptum limen, æneis clauis humi defixum.

Aristophanes

ὄρμη παρόντ.) τῶν ἄτραπον κατεπόρῳ.) Cum portus adesset, à semita deflexi.

ὀδωδεν.) Etiam sepulchrum eius odorato redolet croco. *τῆς κηλὶ τῶν εὐώδει τύμβος ὀδωδε κρόκω.*

ὀδωήφατον.) Quod dolores tollit.

ὀδύρομαι.) Libanius: Nūc tacitē cineres deploro.

ὀδύρησι ἢ ὀδρύση.) Odryse, id est Thracia.

ὀδύσει μηχανή.) Odyssea machina. In callidos. Ille instructus omni Vlyssæa & multiplici machina uitam consumebat, Vlyssæam & Themistocleam calliditatem supergressus.

ὀ ἐν τεμέσῃ ἡρώς.) Temesæus heros. Cū quis aliquid repetens, ipse potius debere deprehenditur.

O cum z & o.

ὀζαν.) Ozan. Dauid post uictoriā gentis Palæstinæ, omnibus adultis conuocatis, ad arcam, quæ Cariathamæ reposita erat, proficiscitur. Quam ex Aminadabi * adibus ablatam uehiculo nouo imposuerunt, & ut à fratribus & liberis unā cū bobus traheretur, mandauit. Antecedebat autem eam rex, & cum eo populus, laudans Deum, & cantans omnis generis cantilenas apud se receptas, & cum multitudine uariorum instrumentorum & saltationum & psalmodiarum Hierosolyma deducebāt. Cum autem usq; ad Chidonis aream (loci nomē est) peruenissent: Ozan irato Deo moritur. Nam cū boues arcam inclinassent, ille extensa manu eam tenere uolēs, occisus est à Domino: quod cum sacerdos non esset, eam attigisset. Rex autē & populus dolore affecti sunt morte Ozanis.

ὀζαν.) Aristophanes: Nūc odorē præberē res plurimæ & maximæ mihi uidentur: in primis uerò olfacio Hippie tyrannidē. Hic tyrānus fuit, iustitq; Athenienses, pelles lōgas ferre, quo minus manus proferre possent. hunc autem lapidibus obruerunt Lacedæmonij. * Cū quatuor Pisisratidæ essent, Hippias cæteris ætate grandior tyrannidem inuasit.

ὀζαν.) Ozias (Amasiæ) Amathie filius, ingenio bono & iusto, & magnanimus, & in reb. prospiciēdis summa industria, & in multis bellis uictor: cum omnia usque ad fines Aegyptiorū subegisset: Hic Hierosolyma tandem curare cœpit, & mœnium partes, uetustate collapsas, restituit, & multas turres adiecit octo cubitorū & centum: & castella in locis desertis extruxit, & multos aquæ ductus effodit, & iumentorum infinitam multitudinē habuit. & quia agricola erat, magnæ fuit illi agricultura curæ. Delectorum militū habuit millia trecenta & septuaginta bis mille, & omnis generis arma. Rebus autem ita comparatis atq; instructis: superbia eius animum corrumpit: ut caducarū rerum copijs inflatus, immortalē, & per omne tempus durantē fortitudinē neglexerit. Ea uerò erat pietas erga Deum, & obseruatio legū. Lapsus enim rerū successibus, in paterna delicta impetgit: ad quæ illū etiā bonorū splendor & rerū magnitudo, quibus rectē uti nō poterat, impulerunt. Cum autem solennis dies instaret, quæ omni populo erat festiua: ille, induta sacerdotali ueste, ingres-

645
sus est delubrū, Deo in aureo altari im-
molaturus. Cū autē pōtifex Zacharias, &
qui cū eo erāt Aaroniæ stirpis octogin-
ta sacerdotes, reclararēt, eumq; exire iu-
berēt (neq; enim licere illi sacrificare, id
quod soli Aaroniæ stirpi cōcessum esset:
monerentq; ne Deū offenderet) iratus,
mortē eis minatus est, nisi quiescerent.

ὁ βασις.) Rex Israelis, pius fuit: sed rebus
secūdis elatus, per uacordiā ipse Deo p
se se sacrificare uoluit: id qd' solis licebat
sacerdotibus. Cūq; odores in tēplo in-
cendisset, confestim leprosus factus est.
Obducta enim est eius facies lepra in tē-
plo Domini: itaq; eū inde abstraxerunt.

ὁ ζην ἀμβροσίης ἔ νέκταρ.) Olerē am-
broliam & nectar. De rebus approbatio
ne dignis. Loquit̄ autē de Bacchanalib.

ὁ ζαν.) Artemo poeta Melicus perstrin-
gebatur, quasi hircum oleret.

ποδαπὸν τὸ γένος; ὅθεν αἱ τετρήρεις αἱ καλαί.)
Cuiate hoc est? Ex eo loco unde pul-
chræ triremes sunt: hoc est, Atticum est.
Nam Athenienses multum sibi ob naua
les pugnas tribuebant.

ὁ θνή.) Derisores sunt, & contumeliosi
homines: plusq; tribuunt uelo, id est rei
nauticæ Athenienses, quàm sapientiæ.

ὁ θων.) Otho post Galbā imperauit, ho-
mo generis ignobilis & obscuri, & supe-
riori tempore minimè illustris, Neroni
ob uitæ intemperantiā (οἰκειότατος, simili-
mus) familiarissimus. Verūm in imperio
consueta uti uitæ ratione non potuit, cū
difficilia in eum bella statim erupissent.

ὁ θνῆ.) Bellū ciuile gesserūt deterius
externo. Alienū quiddam, & abhorrens
à uiri sapientis moribus est, mentiri.

ὁ θρυάδης.) Othryades, unus è trecētis
delectis ciuibus, qui ad Thyream pugna
rūt: qui uulneratus inter mortuos latēs,
cum Alcenor & Chromius, qui ex Argi-
uis superstitēs fuerant, discessissent, ipse
spoliatis Argiuorum cadaueribus tro-
phæum humano sanguine inscriptū ere-
xit, statimq; mortu⁹ est: atq; in causa fuit,
ut Lacedæmonij denuò Thyream sibi
uendicarent, ac prælio uincerent.

ὁι ζυφλῶ.) Parauit liberis diuitias, cala-
mitosa profligata paupertate.

ὁις τὴν μάχαιραν.) Ouis gladium: de ijs
qui ipsi sibi malè consulunt.

ὁι.) ὁ infelix, quorsum nauigauimus. ὁ
δύστυχος, οἱ πεπλάκαμεν; Aristophanes. Ef-
fugerunt quò quisq; potuit. Mihi est eun-
dū, quocūq; me sapiētia & Deus trahit.
Vide in quam me ignominiā perducas.

οἱ.) Fortunatū prædico senem, eiq; gra-
tulor, q' aridos mores & uitam reliquit.

οἱ.) Appianus: Malum arte grauius, &
ope mortalium sociorum potentius.

οἱα κατ' ὄρα.) Qualis fortuna oppressit
infelicissimam domū. Aristophanes: Al-
teram maxillam acues ad liticulas, alte-
rā uerò ad maiores res: id est, ad iniurias.

οἱ δα Σίμωνα, ἢ Σίμων ἐμέ.) Noui Simo-
nem, & Simon me. In eos qui inter se ob
improbitalatem norunt.

οἱ δήματα.) Oratione cordata militaris
insolentiæ tumore cōpressit Imperator.

οἱ δὶ πρῶτος.) Laius Thebarū rex uxorē ha-
buit Iocastā, ex qua suscepit filiū Oedi-
podem: quo procreato, oraculū accepit
parens, filiū cum sua matre congressurū
esse. Itaq; in montē eum abijci, & pedes
eius ligno traijci iussit: quē inuētum ru-
sticus quidam, nomine Melæbus educa-

uit, & Oedipodē nominauit, quòd pe-
des haberet tumidos ob ligni traiectio-
nē. Vir autē fortis factus, latrociniū exer-
cuit. Quo tempore Sphinx etiā extitit,

mulier tetra, & ferino ingenio. Nam cū
maritum amisisset, coacta manu, & loco
inaccessio occupato, prætereuntes occi-
debat. Oedipus itaq; callido inito con-
silio, se cum ea cōiungit, quasi unā cum
ea latrocinaturus: captatq; tēpore op-
portuno, & ipsam & socios eius hasta
traijcit. Thebani autē id facinus admira-
ti, regem eū proclamant. Laius uerò eis
iratus bellum infert, & saxo caput ictus
occumbit. Iocasta autē, metu amittendi
regni, reducit Oedipodem, & regē de-
signat, eiq; nubit, ignorās se eius esse ma-
trē. Suscepit autē ex ea filios duos, Eteo-
clem & Polynicem. Deinde cum cogno-
uisset, eum filium suum esse, rem illi indi-
cat. Quo ille audito, clauis in oculos im-
pactis, sibi necem consciscit, regno duo-
bus filijs relicto, qui alternis annis regna-
rent. Verūm hi orto dissidio, bellū inter
se gesserunt: & Polynices ab Eteocle
expulsus, Argosq; profectus, uxorē du-
xit regis Adraſti filiam: adductoq; exer-
citu ad Thebas, ac duello cōgressus, fra-
trē occidit, ab eoq; uicissim occisus est.

30
socij autem domum redierunt.

οἱ δ μα.) ἀγροῖον οἶδμα θαλάσσης: Agrestem
fluctum maris.

οἱ δ ἄσσαν.) Ars tumens præ iactantia, &
uerbis insolentibus. Eunapius:
Tanto malo intumescere & exoriente,
Non uisum est illi rectè à mittere exercitum,
Cum res adhuc in motu essent.

οἱ δ.)

οἱ δ.)

οἱ δ.)

οἱ δ.)

οἱ δ.)

Melæbus.

Sphinx.

Laius caes.
Oedipi &
matris iocæ
stæ nuptiæ.

Oedipi inā
teritum.

Eteoclis &
Polynicis
mutuæ cæ-
des.

οἱ δ 3

tem exoptant. Ad Arginufas enim Athenienses nauali praelio, seruatorum ope, uice runt: cum ante alijs praelijs cladem accepissent, eosq; manumiserunt. Ad illud igitur alludens faceret ait, se, si nauali bello interfuisset, libertate fuisse donatum. Euripides in Bellerophonte:

οἶμοι, τί δὲ οἶμοι; θνητὰ γὰρ πεπὸντα μιν.
οἶμοι, τῷ μὲν νοσῶντι θυμῷ κακόν.
τὸ δὲ ἴδιον ὄραν φρονέοντα τίς ποτ' αὖ φέροι;
Hei mihi. Cur uerò heu mihi? Mortalia scilicet perpeffi sumus: id est humana ista sunt. Hei mihi, egrotanti quidem irasci est malum: sed uidere sic affectum, quis nam sustineat?
οἶμοι κύλικες ἴσον ἰσῶ κεκραμύνης.) id est, Heu calicem ex aquo temperatum.

id est, qui tantūdem aquæ, quantum uini habet. hoc ait Mercurius, cui soli temperatam libationem afferebant. Nam propterea quòd & uiuentibus & mortuis imperare fertur, ab utrisq; honoratur.

ἢ τρεῖς ἕξ, ἢ τρεῖς οἶνας.) Aut ter sex, aut tres tesseras.

οἶνοι, ἢ οἶνὸν τὴν χαρὰν.) Oenæi, uel Oenoe torrentem. De ijs qui iuuadi causa accersiti nocent. Nam cum Oenæi torrentem ad se deriuarent: magna uis aquarum irrupit, atq; inundauit. Aliter: Quando aliquis contra seipsum aliquid facit, cum sibijpsi nocet. Nam Oenoe municipium Atticæ est, cuius incolæ torrentem qui supra ipsos deferebatur, in suâ regionem auerterunt. torrens uerò auctus, & aruis eorum nocuit, & ædes euertit. Simile huic est illud, ὁ καρπαῖος τὸν λαγῶν, Carpathius leporem. Aiunt enim quendam, cum Carpathus lepores non haberet, eos intulisse, ad sobolem procreandam. unde tanta leporum copia extiterit, ut fruges illorum grauiter læserint.

οἶνῆς.) Oeneia, una ex decem tribubus Atheniensium.

οἶνῆ.) Oenoe municipium, alterū Hippothoonticæ trib. iuxta Eleutheras: alterū Aeaciæ, uersus Marathonem.

οἶνομαος.) Oenomaus Gadarensis, philosophus Cynicus, non multò maior natu Porphyrio: scripsit de Cynismo, id est secta Cynica, de Homericâ philosophiâ, de Cratete, Diogene, & cæteris.

οἶνομοφύλακες.) Nomophylaces quinā sunt: Visum est quibusdam, eosdem esse cum Thesmothetis: sed non ita est, nam Thesmothetæ patrio ritu coronati, in Areopagum ascendebant: Nomophylaces uerò fascijs albis utebantur, qui spectaculis in solijs sedebant eregione nouē prin-

cipum, & Palladis pompam adornabant, cum simulacrum ad mare ferebatur. Cogebāt etiam magistratus legibus uti, & in concionibus alsidebant præsidibus: uetabantq; decretū fieri, si quid cōtrariū legibus & cōtra Rempub. eis esse uideretur.

οἶνοπίπας.) Vinolentas. sicut Homerus ait. παρθενοπίπας, uirginum sectatores, Aristophanes: ubi mulieres nō perstrinxit, ubi, (ὄπερ ἐμβαχὺ οἶς) quibus suppetit spectaculū & tragœdia & chorus, adulterinis præditas morib. uirorū amatrices uocās, ebrias, pditrices, garrulas, in quib. nihil sit fani, quæ uiris magno malo sint.

οἶνοποτάζων.) In conuiujs, cum uinum adest, magnifica iactantur.

οἶνοπότης.) ὦ ζένη τόνδε πάρον ἀνακρείον! παρ' ἀμείβων, σπείσον μοι παριών, εἰμὶ γὰρ οἶνοπότης.

Hospes hoc sepulchrum Anacreontis præteriens,

Libato mihi. Sum enim uini potor.

οἶν.) Vinum, cū Deo tribuitur, significat ultionem. Dauid: Poculum in manu Domini est uino mero plenum.

οἶν.) αὐτὸ παιδίον.) Vinum sine pueris. Duo prouerbia sunt. alterum est, οἶν & ἀληθεία, uinū & ueritas: alterū uerò, οἶν & παιδίον ἀληθείς, id est uinū & pueri sunt ueraces. Intelligitur de ijs qui simplicitatem præ se ferentes, uerum dicunt.

οἶν.) κενώθεις ἀγγείων, πῶναι λύπας.

οἶν.) ῥυπώδης, ἐκτρανοὶ πολλὰς λύπας.

οἶν.) μεταχῶν, πρὸς δόξα δεινὰς μάχας.

Vinum effusum è uasis, sedat molestias.

Vinum mucidum, declarat multas molestias.

Vino hausto, atroces expecta pugnas.

οἶν.) Vinum dictū est ab Oeneo: ut testatur Epigrāma. Oeneus cum in cauis poculis uas expressisset, Oenō, id est uinum appellauit. Plato uerò uinū οἶνον appellat, eo quòd opinione atq; arrogantia impleat animum. Potest & ab utilitate dici, quæ Græcè est ὀνησις. Homerus: ὀνησεαι αἶκε πῆμα. Iuuaberis, si biberis. Idem epulas etiam ὀνεῖατα uocat, quòd nos iuuent.

Cyprius autem Poeta ait:

οἶνόν τοι, μενέλαε, θεοὶ πόησαν ἄριστον

θνητοῖς ἀνθρώποισιν, δόποσκέδασα μελεδῶνας.

Vinum sanè ὁ Menelæe, dij fecerunt optimum, mortalibus hominibus, ut dissiparent curas. Alius poeta:

τρεῖς γὰρ μόνες κρατήρας ἐγκεραυνῶ:

τοῖς εὐφρονῶσι, τὸν μὲν ὑγείας εἵνεκα:

ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι: τὸν δὲ δεύτερον

ἔρωτος ἠδονῆς πε: τὸν τρίτον δὲ ὕπνου:

ὃν ἐκπίνοντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι

E οἶκα-

Mulierum epibeta.

Vinum in idem quod uino.

Explicatio somnij.

οἶκα δὲ βασιλῆος· ὁ δὲ τέταρτος ὅτι ἐπὶ
 ἡμέτερος ἐστὶν ἀλλὰ ὑβρεως ὁ δὲ
 πέμπτος, βοῆς ἐκ τῆς δὲ κώμων ἐβδόμενος δὲ
 ἐπωπίων· ὁ δὲ ὄγδοος τῆς κλητορῆς.
 ὁ δὲ ἕνατος χολῆς δέκατος δὲ μανίας.
 ὡς ἐκβάλλειν ποιεῖ. πολὺς γὰρ εἰς ἐν ἀγγεῖον
 χυθεὶς ὑποσκελίζει τὰς πεπωκέτας. Id est:
Tres tantum crateres misceo sapientibus.
Vnum ualitudinis causa, quæ primū ebibunt.
Alterum amoris. & uoluptatis gratia.
Tertium somni causa, quo epoto uiri sapientes
domum eunt. Quartus non amplius noster
est, sed contumelia. Quintus est clamoris,
Sextus comessationum. Septimus apparito-
ris, uulnerum & cicatricum. Octauus la-
sciua, Nonus bilis. Decimus furoris, (uel
prosternat, uel uomitum cieat) adeo ut eycere
faciat. Multum enim uini, uni uasi infusum,
supplantat potores.

Epicharmus: ὅτι μὲν θυσιῶν θοίνῃ· ὅτι δὲ θοίνῃς
 πόσις ἐγένετο· ὅτι πόσις δὲ κώμος, ὅτι κώμος θυ-
 αεία· ὅτι δὲ θυαείας δίκη, ὅτι δὲ δίκης πέδαι
 τε καὶ σφάκελος ἐζημία. Ex sacrificio con-
 iuiuium, ex cōiuiuo compositio facta est,
 ex compositatione comessatio, ex comessa-
 tione lis, ex lite iudicium, ex iudicio com-
 pedes & hulcera & multa. Panyalis:

οἶνος γὰρ πύρρον Ἰπικρονόισιν ὄνειρα
 ἐδιδόν, ἀλεξίκακον, πάση σωποτηδόν (ὄνη) αἰή.
Vinum in mortalibus uim habet igni parem,
Bonam, & depultricem malorū: omnis comi-
tem (utilitatis) doloris. Erat & uinum hor-
deaceum in crateribus,
Inerat & ipsum hordeum usque ad summa
labra.

οἶνος πῆν.) Medici qui accesserant, iube-
 bant uinum bibere. Nam salutem & inte-
 ritum hominis in hoc illi consistere dice-
 bāt, arte sua freti. Nūquid uino efficacius
 inuenias? ad imitationē dicti Homericī:
 αἰδρι κευμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
Viro defesso robur magnum uinum addit.

Herodotus ait Persas hoc institutū ser-
 uare: Si quid sobrii proposuerint, de eo
 deliberare ebrios: sin ebrii proposuerint,
 id confirmare sobrios. Porus Indorum
 rex ait: Vini tantum bibo, quantum So-
 li libo.

οἶος ὅτης.) Quasi dicas, suam uoluntatē
 amplectens, suū animum pascens, & ne-
 minī obtemperans, solitarius, errore men-
 tis affectus. Nunc errore mētis magnum
 amicis luctum affert.

οἶος ἕν.) Solus ad solum.

οἶον.) Nequaquam amplius uirū hunc
 uidebitis: uerbum magnificentum eloquar.
 Aristophanes de Cleone: Vt detestabi-

lis ille inclinato capite uocat? ex gestu uo-
 racitatem eius notat. Etenim & homines
 & iumenta ad cibum maximē inclinata
 & incumbētia, uidentur insatiabiliter &
 magno studio comedere.

οἶον.) Nihil æquē præclarum est, atq; au-
 dire ipsam legem. Homo erat Demophi-
 lus patriarcha Constantinopolitanus, qui
 impetu quodam perturbato permisceret
 omnia, instar uagi rotrentis, multum sor-
 dium secum trahentis.

οἶον.) Oeum. Duo sunt municipia Atti-
 cæ, à solitudine sic dicta: alterum Cerami-
 cum Leontiæ tribus, alterum Decelicum
 Hippothontia.

οἶον.) Ille omnia anxie inquisiuit. Is
 enim erat, qui neque humanum neque
 diuinum quicquam imperuestigatum re-
 linqueret.

οἶον.) Aristophanes: Non possum ul-
 tra e sentina emergere, id est sustinere &
 conficere negocium. Translatio sumpta
 est à nauibus, quæ aqua redundantes pe-
 riclitantur. Viri sapientis istud est, qui
 paucis multa uerba complecti potest. O
 infelix Ajax, qualis es? ut es affectus? ut
 sis & ab inimicis deplorandus?

οἶωνιστέμεν.) diuinitus res futuras cō-
 iecturis assecutus.

οἶωνίζοντο.) Eum adolescentes quidem
 & oderant, & auerfabantur: seniores ue-
 rò charū habebant, & laudabant. & Me-
 liorib. auspicijs & apparatu firmiore bel-
 lum denuò aggressurus.

οἶωνιστικόν.) Augurium Phryges repe-
 rerunt. hoc partim ad auspicia pertinet,
 si aue antè uel retrò uolante, & uel ad
 dextram uel ad sinistram declinante, di-
 cas, hoc significari: partim uerò pertinet

ad οἶωνιστικόν (οἶωνιστικόν ἢ οἶωνιστικόν.) cum ea
 quæ domi accidunt, obseruantur: ueluti
 si in tecto apparuerit aut mustela aut ser-
 pens, aut oleum effusum fuerit, aut mel,
 aut uinum aut aqua, aut cinis, aut crepi-
 tus lignorum auditus fuerit, aut aliquid
 aliud, hoc significat: cuiusmodi opus cō-
 scripsit Xenocrates. ἐνόδιον aliud est: ut

si exponas ea quæ obiter in uia occur-
 runt, si quis tibi obuiam factus fuerit hoc
 gestans, & hoc tibi eueniat: cuiusmodi
 opus conscripsit Polis. Aliud est χα-

ροσκοπιόν, ut cum manibus extensis, cru-
 gis aut fissuris palmæ dicimus, Procrea-
 bit filios, aut aliquid simile: cuiusmodi
 opus scripsit Helenus. Aliud est παλμ-
 κόν, quando ex uibratione corporis ali-
 quid cognoscitur: ueluti palpitauit dex-

similiter oculi
 aut pes prun-
 euenier: cuius
 bonus.

Sibi quidem
 comedas paruit
 ebrientem am-
 Nosti qu-
 rationibus pe-
 mulctati, a
 impulsu sunt, u-
 ad occasum
 ex eo solo qu-
 morē f-

oportuni ali-
 Sopho-
 amicro-
 mine amicoru-
 omnibus ex-

Thucydid-
 adhu-
 sunt & (ei
 ἔστιν δὲ ἐμ-
 magnum m-
 ex parte fiet
 Appianu-
 atq; im-
 barbaros inua-

temus & tem-
 atq; insa-
 faciebat.

Pisides
 hororum, ut p-
 tes

Oesyme-
 Oeta, mon-
 unde Oeta-
 Non ini-
 uentū

Perij, int-
 mquit, ob A-
 o

Canes fortu-
 eos qui mar-
 pōsident-
 sunt, ut fo-
 uideatur.

uicte uim-
 mites in orat-
 Helicam dicit-
 pratoria qu-
 nomina-

Axonū obl-
 incipit, i-
 Nā (Be-
 oblique

indicat

ter aut sinister oculus, aut humerus, aut femur, aut pes pruriit, aut auris tinnit, ergo hoc eveniet: cuiusmodi opus conscripfit Posidonius.

οἷσε.) Sibi quidem diuitias illa non contemnendas parauit: illum autem paulatim tabescentem amore, sustulit e medio.

οἷδα.) Nosti quosdam, qui in referendis rationibus pecunia (δοποδόντας, η̄ δοποδύτας.) mulctati, aut omnino una calamitate impulsii sunt, ut in meridie uita, id est ætate ad occasum uergente, philosopharetur: ex eo solo quod Deū obtestati sunt, & iurarunt more Platonico, quos uel umbra opportuni aliqd locuta anteuertit.

ἐξοἷδα.) Sophocles: Tu presens nosti, a nemine amicorum admonitus, sed ipse nobis omnibus exposuisti.

οἷσα.) Thucydides: Ob magnitudinem impendentis adhuc periculi, tolerabilia illis uisa sunt. & (εἰ μὲν Ἰπὶ μικροῖς εἴη Διόφορον κακόν, οἷσον δ' ἐὼς ὁμῶς πῶσω γίνεται) si p paruis erit magnum malum, tolerabile tamē aliqua ex parte fiet.

οἷσποι.) Appianus: Omnino omnes furor quidam atq; impetus & alacritas contra Barbaros inuasit. Et, hæc fecit tanquā furibundus & temulentus. Herodotus: Furorem atq; insaniam propter mulieres, nihili faciebat.

οἷσποι.) Pisides: Furor est, præsertim Barbarorum, ut procliuēs sint ad mutationes.

οἷσμη.) Oesyne, urbs Thraciæ.

οἷση.) Oeta, mons (Thessaliæ) Lacedæmonia, unde Oetæus.

οἷσποι.) Non iniuria deformi conficior interitu.

οἷσποι.) Perij, interij, deuasata sum, Tecmessa inquit, ob Aiæcis mortem.

ο cum κ

ὁ καὶ τῆς τύχης ὑπερέχει.) Storea calathus) Canes fortuna superior est. Prouerbiū, in eos qui maiora & plura quam necesse est, possident. hoc est, qui opibus ita muniti sunt, ut fortuna eis nocere posse non uideatur.

ὁ κατωθεν νόμος.) Lex quæ infra est. Demosthenes in oratione contra Aristocratē, aut Heliam dicit, inquit Didymus, eod quod prætoria quædā superiora, quædā inferiora nominantur: aut ob figurā scripturæ Axonū obliquæ: aut eam legē quæ a sinistra incipit, inferiorē nominat Demosthenes. Nā (βασποφηδον, taurina conuersione) obliquē scriptos fuisse Axones & Cyrbes, indicat Euphorion in Apollo

doro. Vel quia, inquit, Axones & Cyrbes de superiore loco ex arce in curiam & forū trāstulit Ephialtes, ut Anaximenes in Philippica oratione ait. Errare Demosthenē aiūt in oratione aduersus Nearā, cum ait Plataenses pictos esse in uaria porticu. neminē enim id dixisse. Sexies mille talentū esse Atticæ æstimationē. Demosthenes in oratione de Clasisibus sic dicit: Nobis agri nostri æstimationē suppetere octies mille talenta audiet. Aut igitur librarij erratū est: aut orator callidē hoc dicit, ut uideatur Respublica plus facultatum habere, ad bellum cum rege gerendum.

Num satis non est, ipsum uis disse?

Atticæ æstimatione talenta 6000.

ὁ καρπάθιοι τὴν λαγῶν.) Carpathius leporem. Dicunt Carpathios insulam incolentes, adduxisse lepores, cū in sua regione nullos haberēt: qui cum plures essent facti, agros eorum læserunt.

ὁκνεῖ.) Xenophon: Metuentes ne Greci, ponte superato, manerent.

ὁκνεῖν.) Nullum exploratorem hostium esse timendum: sed e re sua potius esse putandum, scire illos, quantis & quomodo armatis copijs adsint?

ὁκνω.) Sophocles: Si mētis cōpos esset, nō eū formidarē. Malē facit, qui dū pericula absunt, atq; adhuc impendēt, lingua ferox sit, & ad festinationē incitatus: cum uerò res ipsa adest, cesset & formidet. Demosthenes prima Philippica: Dico bisariam auxilium esse ferendum nobis, tum urbes Olynthiorum conseruando, & milites qui id faciant mittendo: tum illius agrum uastando, & triremibus & exercitu alio. Si uerò horum alterutrum neglexeritis, uereor ne inanis nobis futura sit expeditio. Homerus:

ἄτ' ὁκνω εἰκων, ἄτ' ἀφραδίησι νόοιο.) Id est, Non timori cedens, neq; stulticia. Id est, Neq; metu, neq; imprudentia impeditus.

ὁκνω.) Sophocles: Φιλεῖ ὁκνεῖν πῶς ἀνὴρ πρῶτων μέγα. Solet tergifierari qui uis homo magna agens: id est, potentes non statim ea concedunt, quæ petuntur.

ὁκλωμ.) Horatius, oculo amisso, Coctes cognomento dictus est.

ὁ κρησ τὴν θάλασσαν.) Cretensis mare. Pro uerbium, in eos qui simulant se illa fugere, in quibus excellunt. Rei enim nauticæ Cretenses fuerunt peritissimi.

ὁκρῶεις.) Recipe me, etsi tua magno pere urgetur horrida nauicula, mortuum canem Diogenem.

ὁκλάμετρον.) Tetrametri inuētor Aristophanes poeta fuit, itemq; Octametri.

ὁκλώπην ἀνεγείρεις.) Octipedem excitas,

id est scorpium. Proverbum.

ὄκχη.) Extitit pacis baculus, fulcrum se-
nectutis.

Ο cum Λ.

ὄλβίζειν.) Sophocles: Nemo beatus di-
cendus est, priusquam terminum uitae cō-
fecerit, nihil graue perpeffus. Ouidius:

—scilicet ultima semper

Expectanda dies homini est, diciq; beatus
Ante obitum nemo, supremaq; funera debet.

ὄλβος παντὸς ὑπερπιπτεται.) Omnes felici-
tates superat.

ὄλαι & ἄλαι.) Sic dicuntur grana hordei,
sale mista, quae uictimis asperguntur.

ὄλέθρος πείρατ' ἐφῆσθ.) Internecio nobis
impendet: sicut dicunt δεδέσθ τῷ ὄλεθρῷ,
uinctum esse interitum.

ὄλεκρανον.) Aristophanes: Quisquis pa-
ci bellum anteponit nunquam, ὁ Bacche
rex, desinat ἐ cubito cuspides sagittarum
eximere. Is enim locus si uulneretur, ma-
ximos dolores ciet.

ὄλιγαρχαίμοι.) Tres sunt Rerumpu-
blicarum formae: Regnum, Oligarchia,
Democratia.

ὄλιω ἐξεκέχυτο τὴν ψυχὴν.) Ad incre-
mentum uirtutis & uitiorum diminutio-
nem toto animo incubuit.

ὄλιγον.) Homerus: Ut dissimilem sibi
filiū genuit Tydeus: ἢ ὄλιγον οἱ παῖδ' αἰ εἰσικ-
τε γείνατο τυδίδης

ὄλιγαρχία.) Paucis rebus esse con-
tentum.

ὄλιγορήσας.) Neglectis honoribus, qui
defunctis haberi solent.

ὄλιζῶνες.) Olizones gens Thraciae.

ὄλισσος.) pudendum coriaceum, quo
utebantur Milesiae mulieres, ut Tribades
& obscenae. Utebantur ijs etiam uiduae.

Aristophanes: Nihil uidi: neq; penem o-
cto digitorū, qui uobis esset coriaceum
auxiliū. Alludit ad proverbum, σκίνη

ὄλικα.) Apud Thucydidem: Nauibus
onerarijs longis Barbaricam multitudi-
nem transuexerunt.

ὄλικον.) Troiani multis attrahētibus,
multisq; funibus annexis, equum rotis in-
sistentem traxerunt in urbem. Virg.

—Pedibusq; rotarum

Subiiciunt lapsus, & stuppea uincula collo In-
ὄλω πιδί.) toto pede. id est totis uirib.

ὄλολυζέτω.) Mulieres omnes cum eiula
tu manus ad Mineruam extenderunt.

ὄλολυζέτω πίτυς ὅτι πέπωκε κέδρ.) Eiu-
let pinus, quod cecidit cedrus: hoc est, for-
tibus cadentibus; infirmiora erudiantur

& sapiant. Dicit & Solomon: Impijs ca-
dentibus, iusti formidolosi fiunt. & Pe-
ste afflictus insipiens astutior euadit.

ὄλολύζει.) Eiulat senex, effceminatum
eius animum & lasciuiam intuens.

ὄλολοῦσι πᾶς.) Toto animo in bellum
incumbebat: totis uiribus, totoq; animo
in impendentia pericula intentus erat.

ὄλοφύξισ.) Thracia urbs, iuxta Athon
montem, cuius ciuis Herodotus Olophy-
xius de Nymphis, ut aiunt, scripsit, & fa-
crificijs.

ὄλοφέρνης.) Holofernes imperator Cam-
bysis, filii Cyri, qui cum bellum gereret cū
Arphacfad rege Medorum, & auxilia ab
omnibus gentibus usque ad Aegyptum
postulasset, eaq; negata illi essent: uictio
Arphacfad, bellum intulit eis, qui auxilia
non miserant, misso Holoferne cum ma-
gnis copijs, qui omnes subegit. Cum au-
tem ad Bethuliam, ludae urbē, uenisset,
Achior tribunum suum misit, commi-
natus, ni urbem cepisset, se interfecturū
eum. Achior autem potitus aqua ducti-
bus, eō rededit oppidanos, ut a deditio-
ne facienda non abhorrent. Caterum
Judith sponsae ornata egressa, decollauit
Holofernem: itaq; conseruata est urbs.

ὄλοοίτροχος.) Iaxum ē machina in in-
uentorem eius artificij exiuit, eiq; ambos
excussit oculos.

ὄλυμπία.) Olympia. Sic uocatur apud
Graecos certamē quarto quoq; anno ce-
lebrari solitū, ob diē qui quarto quoq; an-
no cōficitur (π περιων, lego ὠρον ἐξ.) ē senis
horis, quotannis cursui Solis additis. In-
choata est prima Olympias sub Solomo-
ne, ut festum Iouis in toto terrarum orbe
ageretur.

ὄλυμπιάς.) Certamē quarto quoq; anno
celebrari solitū. Sunt aut quatuor certami-
na: Olympia, Isthmia, Nemea & Pythia.

ὄλυμπόδοξος.) Olympiodorus, philo-
sophus Alexandrinus, cuius fama celebris
est. Ad hunc audiendū Proclus Lycius,
Aristotelicā doctrinā cognoscēda cau-
sa sese cōtulit. Olympiodorum uerō cum
audiret, uirū eloquentē, quiq; ob linguā
uolubilitatē & celeritatē a paucis audito-
ribus intelligeretur, sic approbatus ab il-
lo est, ut filiolum, & ipsam philosophicē
institutam, despondere ei uoluerit.

ὄλυμπος.) Olympius frater Generosae,
ē Cilicia Alexandria uenit ad curationē
Sarpedonis. (θεραπείαν f. cultū Serapidis)
Fuit in omnibus reb. natura admirabili,
corpore magno & procero, facie bona &
hone-

Sophocles de iudicio

Votum pa-
cificum.

ἐπικρίσις
σκίνη,
σκυτήν.

... & ea etat
... in cog
... obtempera
... quifqu
... ingenio,
... fari
... Stradela fel
... non humana
... Alexandrinor
... qui iam
... ferebantur.
... cog
... & comi
... felicit & q
... accurate illa
... Olympius era
... Ser
... quod fact
... Olympi
... & Ele
... id est q
... Musi
... Marfy
... filij H
... Troiat
... mons no
... Olymp
... d
... Olymp
... fuit
... Olymp
... id est totus
... est Dei dom
... Olymp
... O
... Oculus a
... indefessus
... Sole
... Procop
... cum nec
... polle
... hostes.
... ex
... Hero
... deratio
... Lace
... inter se ge
... sibi acuit
... Cambagen
... cum
... Sami
... oblid
... remanferun
... uobis
... Hor
... uetus. A

honesti: & ea ætate, qua homines sapien-
tissimi sunt: in cōgressibus comis & sua-
vis, & obtemperantibus in primis utilis.
Neq; uerò quisquam erat adeò duro &
barbaro ingenio, qui non obtemperaret
ac deliniretur sancti illius oris sermonib.
Talis Suadela sessitabat in labijs illius ui-
ri: res non humana, sed potius diuina. Ita-
que Alexandrinorum factus est sacrorū
magister, qui iam Reipub. tempestate
proni ferebantur. Ille uerò subinde ob-
uios quosque cogens, uetera instituta e-
docebat, & comitantem ea felicitatem,
quanti scilicet & qualis diuinitus obrin-
geret, accuratè illa obseruantibus. Sic au-
tem Olympius erat plenus Deo, ut præ-
dixerit amicis, Serapidem relinquere tē-
plum: id quod factum est.

Ὀλυμπος.) Olympus Mysus, tibi-
cæ & poeta Melicus, & Elegiacus, princeps fuit
(κρηματικῆς, id est quæ pulsatione cōstat.)
Chromaticæ Musicæ in tibijs, discipulus
& amasius Marfyæ, qui erat genere* Saty-
ri, auditoris & filij Hiagnidis. Fuit autem
ante bellum Troianum Olympus, à quo
& Mysiæ mons nomen habet.

Ὀλυμπῶν.) Olympus modulos citharæ
dicos exposuit, & docuit.

Ὀλυμπος.) Olympus Phryx, iunior, tibi-
cen, temporibus fuit Midæ Gordij filij.

Ὀλυμπος.) Olympus, cælum quasi ὀλό-
λαμπος, id est totus lucidus: & θεῶν οἰκητή-
ριον, id est Dei domiciliū.

Ὀλυθῶν.) Olynthus, urbs Thraciæ.

O cum M.

Ὀμμα.) Oculi aetheris est sol. Oculi
aetheris indefessus lucet. nam & tragici so-
lent appellare Solem oculum.

Ὀμαλῆς.) Procopius: Hi uerò fugam ar-
ripuerunt, cum neq; Burgaonis cacumen
conscendere possent, neq; planiciem, ob
urgentes hostes.

Ὀβρυζόν.) (ὄβρυζον) Obryzū au-
rum, id est saepe excoctū, & purū putum.

Ὀμειχμιά.) Herodotus: Ad exiguū tem-
pus confœderatio durauit. Deinde orta
contentione, Lacedæmonij & Athenien-
ses bellū inter se gesserūt. & Auxilia Got-
thorum sibi asciuit. & Tempore Hanni-
balis, Carthaginensiu ducis, uniuersa Ita-
lia societatem cum Romanis inierat.

Ὀμηροῦ.) Samij, quamuis adolefcētes
eorum dati obsides essent: in fide tamen
non permanferunt: sed aduersus Macedo-
nes custodes urbis insurrexerunt.

Ὀμηροῦ.) Homeride, qui recēsent Ho-
mericos uersus. Alij dicunt esse familiam

in Chio, quæ nomen habeat à Poeta. A-
lij dicunt, errare eos qui ita sentiant. sic e-
nim eos dici ab obsidibus. Nam cū Chio-
rum uxores aliquādo Bacchanalibus fu-
rore correptæ, pugnam conseruissent cū
uiris, sponsis obsidibus datis, eos rediisse
in gratiam: quorum posteros Homeridas
dicant, quali obsidum filios.

Ὀμηρον.) Apud Thucydidē est pignus,
quod inita pactione, firmandæ pacis cau-
sa datur. Aelianus: ille aufert tintinnabu-
lum, idq; amicitia symbolum & pignus
primū offert amico suo. Ὀμηροι, id est ob-
sides, sunt qui propter pacta & conuenta
dantur. Theopropus ait, Ὀμηροῖν apud anti-
quos esse ἀκολουθεῖν, id est sequi. Eos igitur
qui dati essent ad perficienda pacta & cō-
uēta, Ὀμηροί, id est obsides ex eo appellari,
q̄ facta scilicet dictis essent consentanea.

Ὀμηρος.) Homerus poeta, Meletis flu-
uij Smyrnæi, & Critheidos: ut alij, Apolli-
nis & Calliopes Musæ filius: ut Charax hi-
storicus, Maronis aut Mitia & Eumeti-
dis matris: ut alij, filius Telemachi Vlyf-
sis, & Polycastes Nestoris filia. Ordo ge-
neris illius, autore Charace historico, hic
est. Aethusæ, Thraciæ mulieris, filius fuit

Linus: huius Pierus, huius Oeagrus, hu-
ius Orpheus, huius Dres, huius Euclees,
huius Iamonides, huius Philoterpes, hu-
ius Euphemus, huius Epiphraides, huius
Melanopus, huius Apelles, huius Mæo:

qui unā cū Amazonibus Smyrnā uenit,
& ducta uxore Eumetide, Euepis Mneli
genis filij filia, procreauit Homerū. Itēq;
de patria eius ambigitur, eo quòd nō cre-
ditū est, eum esse mortalem, ob magnitu-
dinē ingenij. Nā alij Smyrnæū, alij Chiū,
alij Colophoniu, alij Cumanū, alij Troia-
num ex agro Cenchreorum, alij Lydum,

alij Atheniensem, alij Ithacensem, alij Cy-
prium, alij Salaminium, alij Gnostium, a-
lij Mycenæum, alij Aegyptium, alij Thef-
salum, alij Italum, alij Lucanū, alij Gry-
num, alij Romanum, alij Rhodium eum
esse tradiderunt. Ac suo quidem nomine
Melesigenes appellabatur, q̄ iuxta Mele-
tem amnem, secundum eos qui Smyr-
næum fuisse tradunt, natus esset. Voca-
tus autem Homerus est, siue quòd, cum
bellū Smyrnæis aduersus Colophonios
esset, obsides datus fuerit: siue quòd con-
sultantibus Smyrnæis, diuino quodam
afflatu exclamarit, & consiliū dederit
in concione de bello. Antecessit autem
primam Olympiadem annis 57. Porphy-
rius autem in Philosophica historia, c &

Melesigenes
cur Homerus
dictus.

Melesigenes
cur Homerus
dictus.

Chronologia
Olympiadum
anceps.

XXX. annis eam antecessisse scribit. Instituta autem prima Olympias fuit post Troianum excidium annis 400. & 60. Quidam uerò, 100. & 60. post excidium Ilij natum esse Homerum tradunt. Porphyrius autē, quē modò citauimus, post 275. Ducta in Chio Aresiphone, Gnotoris Cumani filia, duos suscepit, filios & filiam quē Stalino Cyprio nupsit. Filij eius dicti sunt Eriphon & Theolaus. Poemata eius sunt, de quibus non ambigitur, Ilias & Odyssea. Scripsit Iliadē nō simul, neque cōtinua serie, uti nunc coheret, sed cum ipse libros singulos scripsisset & ostentasset, eo quod quarendi uictus causa urbes obibat, in ijs illos reliquit. Post autem compositi sunt, & ordine distincti à multis: maximè uerò à Pisistrato, Atheniensium tyranno. Ascribuntur ei & alia quaedam poemata, Amazonia, Ilias parua, Reditus, Πηκχιλίδες nomine à turdis factò, Ethiepaetos siue Iambi, Ranarum & murium pugna, Araneorum pugna, Gruū pugna: Ceramis id est testula: Amphiarai exitus: πύγνια, id est Ludicra seu ioci, Siciliæ captiuitas, Epithalamia, Circulus: ὕμνοι, id est laudes diuinæ: Cypria, id est Venerea, uel de Cypro insula. Senex defunctus in lo insula sepultus est, cecus à puero natus: uel (quod uerius est) eo nomine dictus cæcus, quod cupiditate, quæ ab oculis incipit, uictus nō est. Inscriptum est sepulchro eius hoc elogium,

ἐνθάδε τ' ἱερῶν κεφαλῶν κατὰ γῶνα καλύπτει, αὐδρῶν ἠρώων κρομήτορα θεῖον ὄμηρον.

MELANCTHON.

Hac sacrum terra caput occultatur Homeri, Qui canere Heroum præstantia facta solebat.

Dioscorides in Homericis legibus ait, Poetā, cū uideret modestiā maximè esse ppiā adolescentiæ uirtutē, maximeq; illi decorā, & omnis honestatis causam: atq; eorū animis eā inserere uellet: ut oē deinceps ociū & studiū suū in honestis factis cōsumerent, beneficiq; essent, & inter sese sociabiles: uitā pposuisse omnib. frugi & paucis contentam: ratum cupiditates & uoluptates uehementissimas existere, atque etiam primum insitas esse, cibi & portionis. Eos autem qui frugalis uitæ rationem conseruassent, in reliqua etiam uita fore continētes. Itaque simplicem uictus rationem omnibus assignasse, regibus æque ac plebeijs, cum ait: Rasam extendit mensam. & postea: Cibū uerecunda pro-ma, coquus lances carniū apposuit, ea-

Coniugium & liberi Homeri.

Poemata.

Ilias sparsim scripta.

Pisistratus.

Poemata Homero ascripta.

Sepultura. Cecitas.

Epitaphium.

Modestia prima uirtus.

Voluptates cibi & portionis moderate uandæ.

Panis & assum bubulū, Homeri delicia.

rūmque assatarum, & ferè bubularū. Preter hæc uerò neque in diebus festis, neque in nuptijs, neque in alijs cōuentibus apponit quicquam aliud, quamuis sæpe fecerit Agamemnonem inuitantem optimates. Menelaus item Hermiones nuptias celebrans, & filij & filia, & cum Telemachus ad eū uenisset, assum bouis ter-gum sustulit, quod ei ipsi appositum erat. Neque enim Homerus cupidias & delicias, mellitasue placētas regibus seorsim apponit: sed ea, à quibus & corpus & animus eorum bene esset habiturus. Et Aiacem post singulare certamen tergo bubulo donat Agamemnon: & Nestori, quauis seni, assum bubulum dat: atq; etiā Alcinoō, delicatam uitam agentis: quò nos à perturbatis remoueret cupiditatibus. Nestorem etiam facit iuxta mare Neptuno gratum quoddam sacrificium offerētem, multis conuiujs inuitatis, sic hortantem: Age uerò alius in campum exeat, ad bouē afferendū. & reliqua. Et Alcinoous conuiuū præbens delicatissimis Pheacibus, & Vlysses hospitio excipiens, horti apparatus illi ostendit, & ædium & uitæ suæ rationē. talesq; apponit mensas. Procos quoq; homines luxuriosos, & uoluptatibus deditos, neq; pisces edentes facit, neque aues, neq; mellitas placentas: coquorum præstigijs quantum potuit sublati.

Homerum orbatum oculis oberrasse tradunt, & uenisse ad Glaucum pastore, qui eū ad suum dominum adduxerit. Qui cū eum ingeniosum & multarū rerū esse peritū uidisset: petit ut apud se maneat, & liberos curet. qd ille facit. Et Cercopes, & Muriū ranarumq; pugnā, & Psarorum (sturnorū) pugnā, & Heptapactiū & Epicichlidas, & alia quæ Homeri sunt ludicra, apud Chiū illum, in Bolisso cōponit. Deinde uenit ad nuptias, & inuenit mulierē Curotropho, id est altori puerorū sacrificantē, & hos uersus pñciat: Audi me precantē Curotrophe: Da ut mulier hæc iuuenū aspernet amorē, & coniugiū, & oblectet senibus, quorū penes hebetati sint, animus uerò est salax. Postea cum in contuberniū, ubi conuiuabantur, uenisset: igne accēso Homerus dixit: Viri, filij sunt coronæ: turres urbis: equi, campi ornamenta sunt, naues maris: pecunia auget ædes: sed uenerandi reges, sedentes in thoro, ornamento sunt alijs conspecti: arden-te igne honoratior domus est. Idem Homerus nauigaturus, & à nautis receptus, hos uersus pronunciauit:

Andi

Audi qui pelagus ualido Neptune tridenti,
Imperioꝝ regis, spaciosaq; culta Heliconis:

Da precor his nautis reditū, uentosq; secūdos,
Qui mihi sunt comites placidi, nauisq; ma-
gistrī.

At mihi da misero sacram contingere terrā,
Aerius qua parte Mimas ad sidera surgit.

Inde hominis iusti me fac succedere tectis,

Vlcisq; uirum qui me improbitate sefellit,

Lasit & hospitij sacra iura, Iouemq; benignū.

Idem Homerus cum in quosdam Chthum
nauigaturos incidisset, rogauit eos ut se
susciperent: à quibus non receptus, uer-
sus hos pronunciat:

Infidi nautæ, gens Diris tristior ipsis,

Sana quib. ueluti mergis dant æquora uictum

Si uobis nulla est hominum reuerentia cordi:

At sperate Iouē, summo qui regnat Olympo.

Tristis enim uultus Iouis est, pœnæq; paratæ

His, quibus hospitij non est pia tessera cura.

In eundem noctu sub pinu quiescentem,

fructus eius arboris, quem alij strobilum,

alij conum uocant, id est nucem pineam,

cum cecidisset, hos pronunciat uersus:

Funduntur fructus alia magis arbore dulces,

Quam fouet umbrosis felix in collibus Ida.

Hinc ueniet ferrum Martis, ualidaq; secures,

His ubi consistet campis Cebrenia pubes.

Idem cœnans cum Glaucō, cum canes a-

starent latrantes, sic dicit:

Glauce precor paucis me audi, pareq; monēti:

Præ forib. stabuli canib. sua fercula primum

Fac tradas, nam sic melius: custodibus illis,

Nec fera nec fures uenient ad septa dolosi.

Quæ cum audisset Glaucus, admiratus

est. Eundē conspicati figuli, caminū incē-

dentes, tenuia fictilia facturi, ad se uoca-

runt, cū audissent eum sapientē esse: iussē-

rūtq; sibi canere, fictilia se illi duros pol-

liciti. Homer⁹ igit̃ hæc eis cātat carmina:

Si mihi mercedē dabit̃, figuli, ista canemus:

Huc ades ò Pallas, dextraq; foueto caminum,

Pulchrè ut durescāt calices, & mollia cuncta,

Siccenturq; probè, & figulis lucra magna re-

portent,

Vendita perq; forū multa, & p̃cōpitā multa.

Sic illis quæstus crescat, prudentia nobis.

At si deposito iuuat irridere pudore,

Huc precor ut pestes ueniāt, quæcunq; per orbē

Grassantur, fundant & in hunc mala cuncta

caminum.

Irruat huc Smarag⁹ grauis, Asber⁹, atq; Saba-

Contere tu Pallas flammamq; et uasa camini,

Ille licet rapido multum nunc ferueat aestu.

Insuper Omodamus perdatq; et dāna det arti

Omnia misceto, fornacem, uasa, domumq;

Vt fragor immensus fiat, figuliq; tremiscant:

Nō secus ac male crepitu clauduntur equina,

Sic subita fornax crepitetq; cadatq; ruina,

Inq; lutum redeant calices & uasa minuta.

Huc quoq; Solis ades nata, incantare perita,

Inq; ipsos & opus tua noxia sparge uenena.

Huc ducat longo Centauros agmine Chiron:

Quiq; manu Herculeæ cecidēre, supq; fuerūt.

Illi contundant opus omne, ipsumq; caminum

In nihilū penitus redigant: figuli ista uidentes

Plorēt, & lachrymis spectent ingētia damna:

Improbitalis ego spectabo hæc premia letus.

Deniq; qui pronus fornacem respicit, illi

Flāma uorax faciē rapiat, penitusq; perurat,

Sic scelus agnoscent oēs, atq; inde cauebunt.

Idem hybernans Sami, & adiens ad ædes

excellentissimorum uiroꝝ, accipiebat

aliquid, cum canebat uersus, qui uocatur

Irelione. Deduxerunt eum, & comitati

subinde sunt ex indigenis aliquot pueri:

Venimus ad magnas ades, ciuemq; potentem,

Cuius diuitijs resonat domus, atq; redundat.

Vos aditum præbete fores, feliciter intrent

Diuitie, et reges hilaris, Charitesq; sequatur,

Vasa opib. tumeant, nihil hic uideatur inane:

Sintq; laboratæ Cereris repleta canistra,

Excelsō curru nurus hic portetur, & ipsam

Veloci cursu reuehant ad limina muli.

Hæc premat electrum pedibus, telaq; labore.

Ast ego uos repetam, repetam mihi crede

quotannis,

Nō secus atq; redit sub tectū garrula Progne.

Assumus in porta, seu munera ferre placebit,

Seu nihil, est tamē hinc abeūdi certa uolūtas.

Nō etenim hic habitare diu, nec adesse param⁹.

Canebantur hæc longo tempore post à

pueris Sami. Abijt inde lum, & in ea uia

cœpit ægrotare: & egressus nauis, quieuit

in littore complures dies. Appulerūt autē

ibi pueri piscatores, & egressi nauicula,

accesserūt ad eum, ac dixerūt: Agite ò ho-

spites audite nos, an possitis intelligere

ea quæ uobis dicturi sumus? Tum quidā

ex ijs qui aderāt, eos dicere cum iussisset:

Nos, inquit, quæ capimus, reliquimus:

quæ uerò non cepimus, afferimus. Alij di-

cunt uersu eos pronunciaſſe: (ὄσ' ἔλομεν,

λιπέμεσθ': ὄσθ' ὁ σὺ ἔλομεν φερόμεσθα.)

Quod captū est, perijt: sed q̃ nō cepimus, adsunt.

Cum autem ij qui aderant, nō possent in-

telligere, quæ dixissent, enarrarunt pueri,

se piscatēs nihil potuisse capere: sed in ter-

ra sedentes, pediculos quæsiſſe: & quot-

quot cepissent, abiecisse: quos autem non

cepissent, domum referre. Quo Homerus

audito, hæc carmina pronunciauit:

Hi uos ò pueri tales genuere parentes,

Nec latus fundis, gregibus neq; mille potētes.

E + Acci-

Ireſione:

Jr seit lose
fischer/vnd
wie jr seit/
also redet jr.

Mors. Accidit autē, ut Homerus ex eo morbo moreretur in Io, non quod minus posset intel ligere quā à pueris essent dicta, ut quidā putant: sed morbo, & sepultus est in Io, in lit tore, cui Ietæ hæc inscriptionē addiderūt: *Hæc sacrum terra caput occultatur Homeri, Qui canere Heroum præstantia facta solebat.* Poësis autem eius diuulgata, omnib. fuit admirationi.

Ὅμηρος. Homerus ignotus est homi nibus. Herodotus historicus scripsit uitā Homeri, magis cōsentaneam uero quā hæc est.

Ὅμηρος. Homerus Andromachi & Myronis Byzantiæ filius, grammaticus & tra gædus. Quapropter septē illis annume raturus est, qui secundas partes inter Tragi cos obtinent, & Pleiadis cognomentum habuerunt. Floruit Olympiade 24. scripsit tragædias 45.

Ὅμηρος. Homerus, Sellius cognomē to, grammaticus, conscripsit hæc: Hym nos, Ludicra, (uarij generis uersus) uersibus: Formas plurimas, & soluta oratione de Comiciis personis, Argumēta Menan dri fabularum.

Ὅμηρος. Aristophanes: Præ bello & ne bula, quæ patras, non perspiciuntur. hoc est, Ob mala quibus urgetur, non inquiri t in tua scelera populus.

Ὅμηρος. Aristophanes in Auiibus: Non iurat, sed orat. Iuro in his permanfurū me, ut omnium iudicū suffragiō uincā. Facetē autem optat uictoriā. nam Comici suos habebant iudicēs. Qui uerō septem suffragia tulerant, cū ijs præclare agebat.

ὁμοθεσίως,
ὁμολογίως.

ὁμολογία. Confessio, siue conueniētia. Aristoteles, quod in Analyticis ex hypo thesi, id est sub conditione seu fictione ge neralius dixerat, id in Topicis specialius ἐξ ὁμολογίαις, id est ex confesso appellauit. Nam cum nō satis sit, rem in uno aliquo demonstrare eorum, quæ unī alicui com muni subiiciuntur, ut cōmune & uniuersale cōprobetur (nam particulari nō demon stratur uniuersale) oportere ait in pri mis confiteri atque pacisci, ut quemadmo dum in uno serēs habeat, ita etiam in cæ teris: ut in uno sensu, ita etiam in omnib. Cum igitur ostenderimus in uno, exēpli gratia, tactu, eum percipere passione qua dam: probare possumus, cæterorum etiā eandem esse rationē. Et in oppositis, ubi demonstratū fuerit, aut in relatiuis, cōtra riorum eandem esse scientiam, aut cōtra rium ē contrariū nasci: cōcludi potest, in alijs etiam oppositis ita se rem habere.

ὁμολογία. Aelianus: Pactis accuratis cum Arcadib. initis, captiuos receperunt. ὁμολογία. Aristophanes: Iupiter à solis bonis uiris colitur. Assentior tibi, inquit Plutus.

ὁμολοῖα. Iupiter Homoloius. Thebis & in alijs Bceoticis urbibus, & in Theffalia cultus fuit Iupiter hoc cogno mēto, siue ab Homoloia sacrificula, En nyis filia, quæ uates Delphos missa sit, ut tradit Aristophanes 2. lib. Thebanarum rerum: siue, ut Ister duodecimo collecta neorum tradit, quod Aeoles concordia & pacem Homolon dicunt. Est & Ceres Homoloia Thebis.

ὁμόσε. Aelianus: Acarnanes historici propē faciunt cum Poëtis. & alio loco: Non collegit ossa, nō obsecutus est deo, qui id (προσέξων lego, pro πρῶτον) man dat. & Occurrendum est hostibus.

ὁμόσολ. Animam comitatur imma culatum corpus.

ὁμῆς πειτῆ πειτῆ ἢ πειτῆ λῶ. Puella icui erat proxima: & occisa fuisset, nisi fulmen inter utrunq; delatum fuisset.

ὁμῆς. Aristophanes: Priusquā propius accedamus, tacete: ut audiamus ipsam. Sophocles: Dijs adiutorib. uel nihili ho mo uictor euadat. Ego uerò uel sine ijs, confido me hanc gloriā assecuturū. De

mosthenes in oratione conera Aristogi tonem: Atheniēses ferē sunt (δισμύριον χιλιάδες, uicies millies mille) uicies mille. I saus: Tanta fuit eius improbitas & auda cia. Apud Homerū Patroclus ait: Ne mea ossa remota à tuis collocētur: sed eodem in loco, sicut educatus sum domi uestra.

Aelianus: Syphax, (Morti propinquus, ὁμῆς πειτῆ ἀθανάτω, ἢ θανάτω) penē immorta lis cū esset, subito elocutus est iambicos tragædiæ uersus, quo perterrefaceret Ma cedonem. Vide dum legē istam fers mor talibus, Ne cladem tibi ipsi & poenitentia feras. Non tñ attraxit eius ille funiculus: hoc est, nihil profecit. & Cum parere nō posset, parum abfuit quin rumperetur.

ὁμώνυμα. Homonyma dicuntur, quæ uariā habent interpretationem. Ac uerba quædā sunt, quæ duplicem habeāt signifi cationem, eaq; dicuntur Homonyma: id est, ut uulgò loquuntur, Æqui uoca. Quæ uerò in oratione uariè accipiuntur, philo sophi dicunt ἀμφίβολα, id est ambigua.

Ac Homonyma quidem perspicua sunt, * ambigua nō item. ueluti Scientia, quia pluriū est, plura etiā significat, & est ambi guū. Alioqui enim pluriū esset eadem & una

ὁμώνυμα. Homonyma dicuntur, quæ uariā habent interpretationem. Ac uerba quædā sunt, quæ duplicem habeāt signifi cationem, eaq; dicuntur Homonyma: id est, ut uulgò loquuntur, Æqui uoca. Quæ uerò in oratione uariè accipiuntur, philo sophi dicunt ἀμφίβολα, id est ambigua.

Ac Homonyma quidem perspicua sunt, * ambigua nō item. ueluti Scientia, quia pluriū est, plura etiā significat, & est ambi guū. Alioqui enim pluriū esset eadem & una

una

una scientia: cuiusmodi est scientia finis, & eorū quæ ad finē spectant. Sicut architectura, struēdæ domus scientia est, tanq̄ finis & eorū per quæ construī domus, q̄ ad finem spectant, & eorū quæ ad finem pertinent. Ad plura igitur Sciētia eadem pertinet. Eodemq̄ modo Medicina sanitatis effectrix, ueluti rationis uictus, & sectionis & uisionis, & aliorum plurium.

ὄμωχαίτας.) Thucydides: Deos qui eodem templo, eodemq̄ tecto continētur, Bœotij Homochætas uocant.

ὄμπι⊕χαίρας.) Sophocles: Diues man⁹ est sacrificium.

ὄμπι⊕δημήτηρ.) Alma Ceres dicitur ὄμπιος, quasi causa respiratiōis, id est uictē.

ὄμοιομέρεια.) Anaxagoras philosoph⁹ affirmabat Lunam domos habere, & colles & ualles: principia rerum autem, esse partes similes. Quemadmodum enim e ramentis dicimus aurum cōstare: sic ex paruis corpusculis similaribus uniuersitatem rerum conflata esse.

ὄμοιον.) Phileas Andocidem sacrilegij reum egit: quasi uerò non ipse is esset, qui Gorgonium Mineruæ ex arce sustulisset.

ὄμοιόσμος.) Homœostomos diphalangia in itinere est, quæ duces utriusq̄ phalangis ab iisdem partibus collocatos habet, siue à dextra, siue à sinistra.

ὄμοίωσις.) Similitudo duplex est. nam alia idem significat, alia aliud. Cum autē Plotinus similitudinem Dei dicit, aliter accipiendum est.

ὄμφακίαν.) Aristophanes: Adeón' acerbos esse animos hominū, ut & iaciant & uociferentur, neq̄ æquū quicquam audire uelint.

ὄμφαληρμιά.) Obstetrices umbilicum infantis recidunt. nam umbilicus ueluti radix est infantis. per eum enim augetur & alitur.

ὄμφαλός σε εἰς πετεινήθη.) Umbilicus tibi nō præcisus est: id est, ut opinor, homo imperfect⁹ es: uel, materculæ adhærescis.

ὄμφαξ.) Parcemia, σικελός ὄμφακίζεται: Siculus immaturas uuas decerpit.

O CUM N.

ὄν.) Ens, id est res, uel id quod est, quod facere potest aut pati.

ὄναρχοι.) Machinæ quedam, quæ & harpagones dicuntur: eò quòd iniectæ, accedentes comprehendere possunt.

ὄνάσιμος.) Onasimus Cyprius, aut Spartanus historicus & sophista, fuit sub Constantino imperatore. Scripsit Statuum diuisiones, Artem iudicialem ad Apfinem,

de Altercandi arte (ὡς ἀπὸ ῥητικῆς τέχνης) Progymnasmata, Declamationes, Laudationes, & alia plurima.

ὄναδαι.) Deinde frustra omnia regi precabantur optabantq̄ ut earum rerum fructum caperet.

ὄναίαπ.) Sophocles: Nunquam uoluptate gloriæ fruuntur, tali facinore perpetrato qui patrem meum interfecerint.

ὄνεία.) Et sarcinam iumentis, & coriū a fino detractū illi imposuit: Babrius inqt.

ὄνειαρ.) O magnum Battiadæ sapiētis celebre somnium: omnino ē cornea porta prodijstī, non ex eburnea. Imitatione Homericæ scriptum hoc est: apud quem geminæ somniorū inanium portæ sunt.

ὄνειδίζω.) Tu sanè miser es, hæc exprobrans, quæ fortasse nemo horum tibi non obijciat. hoc est, Paulo post Oedipe (inquit Tiresias) idem cæcitatē crīmen à te mihi obieciū, tibi quoq̄ obijcietur. Oedipus enim, cognito & parricidio & incesto suo, ipse sibi præ animi dolore eruit oculos. Putate Solomonem acriter uobis exprobrare: Nemini calamitatē suam exprobres. Quis est ille, qui aciē Dei p̄bro affecit: Absit, ut mihi etiā hoc obijciatur.

ὄνειδ⊕.) Vivere sine omni probro uoluit (in singulis rebus) Hecasta hospes, manu sua uictum quæritans.

ὄνειρόποληκτον.) Qui à somnijs percellit. Pythagoras ait etiam iumenta somniare, ægrotare, & signa habere.

ὄνειρον.) ἐνύπνιον, id est insomnium, ἀσήμετων nihil significat aut prædicat: sed in solo somno uim suā habet, & aut ex bruta cupiditate, aut nimio timore, aut fatieta- te, aut penuria oritur. ὄνειρον uerò, id est Somnium, id dicitur, quod post somnū effi-

insomnium.

ὄνειρ⊕.) id est, somniorum Deus mihi insomnium milit.

Somnium.

ὄνειροπολεῖ.) ὄνειροπολεῖν quidem est, in somnis agitare, eorum qui insomniū uident: ut ὄνειρώσσειν, eorū qui sponte semen emittunt: id quod amore captis accidit, siue è cibo, siue demonū præstigijs id accidat.

Somnia ex

demonum

præstigijs.

ὄνειρ⊕.) Ancones, anguli, & omnia ea quæ in somnis occurrunt, mundanum uitæ significant insomnium. Insomnia demones concitant: id est, uel terrent, uel in spem erigunt.

ὄνησίκριτος.) Onesicritus ita differt à Xenophon-

nophōte, ut exemplum ab exemplari. Id est, imitatus ille quidem est Xenophonem, sed eius praestantiam non assecutus.

ὄνητωρ.) Onetor. Contra hunc Demosthenes scripsit orationes Vnde ui. Vnus fuit ex aedilibus, cuius & Isocrates in oratione de Permutatione mentionem facit.

ὄνηθ.) Dicunt scarabeum animalculū semen emittere in fimum bubulum, & ita pedibus agitare, donec foetum procreet. Scarabeus autem foemina non nascitur, sed omnes mares.

ὄνογυρ.) Stirps salutaris, quae trita olet, quam nonnulli Anagyrum dicunt. unde prouerbium ductum sit, *κινεῖς τὸν ἀνάγυρον*, Anagyrum commoues: In eos qui sibi ipsi mala accersunt.

Leo, gallus. *ὄνομασός.*) huius leo uestigia persecutus est, uirorum fortium terror: sed quem gallus ne mimini quidem facit.

ὄνόματα.) Dauid: Qui numerat multitudinem astrorum, & illa omnia nomina tim compellat. hoc est, eorum discrimina & situm & dispositionem & affectiones inter sese nouit. Neque enim nominibus Deus astra compellat. inanima enim ea sunt, & rationis expertia: homines nomina his indiderunt.

Astrina nimia.

ὄνοσανδρ.) Onofander, philosophus Platonicus, scripsit de instruenda acie, & Commentarios in libros Platonis de Republica.

Asinina prouerbia. *ὄνον ἀπότρεψαι κνώμενον.*) Asinum abige, se scabentem.

ὄνηθ ὄρνις.) Asinus augurium. Narratur huiusmodi quiddam: Cum quidam per ambages de infirmo rogaretur, eum uidisse asinum prolapsum resurgentem: atque alterum etiam dicentē audiuisse, quomodo cū asinus sit, surrexit: tum ille: Aegrotus, inquit, resurget, itaq; factum est.

ὄνηθ ἀγῶν μυθήσια.) Asinus portans mysteria. In eos qui secus quam decet, *ὄπρατόντων*, qui rebus secundis utuntur, quibus indigni sunt) agunt. Asini enim in Cereris Initijs necessaria ex urbe Eleusinem uehebāt. Prouerbiū inde ortum, quod malē in primis afficiantur asini onera portantes: * quasi idem eis eueniat, quod imposito oneri.

ὄνηθ ἀκροῦται σάλπιγγ.) Asinus audit tubam. Eupolis in Taxiarchis.

ὄνηθ πρὸς αὐλόν.) Asinus ad tibiam. Prouerbiū, in eos qui nō assentiuntur, neq; laudant, ob extremum stuporem.

ὄνηθ ἐν μελίτῃσι.) Asinus inter apes.

ὄνηθ ἐν μύρῳ.) Asinus in unguento.

ὄνηθ εἰς ἀχυρά.) Asinus in paleas. Prouerbiū, in eos quib. praeter spem bona contigerunt, quiq; ijs affatim fruuntur.

ὄνηθ εἰς κυμαῖς.) Asinus ad Cumanos. In inopinata & rara: propterea q; Cumanis asinus formidabilis esse uidebatur. his temporibus omnes fuerunt Cumani terrae motu & grandine formidabiliorē asinū existimantes. Maxima apud Parthos ignominia habita est, nudū asino imponi.

ὄνηθ λύρας.) Asinus lyram. Menander in Psophodee, id est, comœdia de eo qui ad quemuis strepitum expauescit: *ὄνηθ λύρας ἤκαε, καὶ σάλπιγγ.* Asinus lyra audijt, & tubam sus. In eos qui nō assentiuntur, neq; laudant. Ammoniano grammatico contigit, ut asinū haberet auditorem sapientiae.

ὄνηθ πρὸς ὄτα κινῶν.) Asinus aures mouens. In stupidos utraq; ratione. nam & animal est ignauum & motio aurium est quasi simulatio eius, qui antequam alius locutus fuerit, omnino se id audiuisse simulat. Id quod stupiditatis est. Quomodo enim possit omnia nosse, antequam ei dicta fuerint, etiā si aures magnas habeat instar asini?

ὄνηθ ὑπέται.) Asinus compluitur. De ijs qui re aliqua non mouentur. Cephisodorus in Amazonibus: Cauillaris me: ego uerò tuis sermonibus asinus compluor.

ὄνηθ θανάτους.) Asini mortes: In absurda narrantes.

ὄνηθ παρακύψεως.) Ob asini prospectum. De ijs, quibus ridiculē crimen impingit, prouerbiū dicitur. Dicunt figulū quendam, aut pupparū fictorem, formasse multas aues in officina. asinum autem praeter euntem, negligenter agasone sequente, (per fenestram inserto capite) per ianuam ingressum, subuertisse aues, & officinē uasa contriuisse: quam ob causam dominus officinae, in iudicium adduxerit agasone. Qui interrogatus ab obuijs quibusq; cuiusnam rei accusaretur, rñderit: *ὄνηθ παρακύψεως*, ob asini prospectum uel ingressum.

ὄνηθ παρακύψαντ.) Cum asinus introspexisset, gallinae territae telā diruperunt. dominus autem staminis, asini dominum accusauit: unde prouerbiū ortum est.

ὄνηθ πόκαι.) Asini lanx. Attici prouerbio hoc utuntur, de stolidis, & rebus nihili. sicut & his: *πλίνθον πλυνῖον*, id est Laterē lauare: *ἀσκὸν τίλλειν*, id est Vtrem uellere: *χίτραν ποικίλλειν*, id est Ollam depingere: *ἀκρόπερον θυμιαῖν*, id est Suffire fimum. Aristarchus ait inde ductum esse prouerbiū, quod d

quod Cratinus finxerit quendam apud Inferos funiculum plicantem, quem asinus deuoret, perinde ac si tonderet. Ex eo ducto figmento, quod res apud Inferos inanes sint.

ὄνυς σκιά, καὶ πρὸς ὄνυς σκιάς.) Asini umbra, & De asini umbra. Sophocles in Ceda-
 lione: Quicquid actum fuerit, omnia erunt asini umbra. Aristophanes in Deda-
 lo: Quanam de re nunc bellum gerimus? De asini umbra. Aristoteles etiam in Di-
 sciplinis fabulam quandam refert, cuius inscriptio fuerit Asini umbra. Alij putant, primum loquutum hoc esse Demosthenem, cum quendam defenderet grauissimè accusatum. Nam cum tumultuantes auditores uideret, rogauit eos, ut paululum auscultaret, ac coepit narrare: De Megara euntem, conduxisse asinum. cum autem in itinere aestuaret, se sub umbra asini uoluisse requiescere: neque enim arborè, neque quicquam aliud simile affuisse. Agathonem uerò prohibuisse, & dixisse: alinū se tantum, non etiam umbrā locasse. Itaque longam moram & cōtentionem ea de re intercessisse. His dictis, cū uidisset Athenienses admodum attentos & alacres, & cætera audiendī cupidos: castigauit eos, dicens: Cupere eos asini umbram audire, & rogare: de homine autem in periculo capitis constituto, nolle audire. Constat autē hoc dicto usum esse Demosthenem, ex eo quod in Philippicis detorto nonnihil prouerbio, contendere Athenienses ait de umbra Delphica.

ὄνυς σκιάς.) De asini umbra: id est, de re nihili. Aiunt enim, adulescētem Athenis Delphos asinum conduxisse, in meridie autem asini umbram subiisse.

ὄνυς σκιάς.) Honorīa, soror Valentiniani, quæ & ipsa imperiū tenuit. Sed cum deprehensum esset, eam clanculum uti consuetudine Eugenij, cuiusdam procuratoris sui: ob id delictum ille quidem interfectus, ipsa uerò regia expulsa est.

ὄνυς σκιάς.) Eorum quæ sunt, alia bona, alia mala, alia neutra sunt. Bona, uirtutes: mala, his contraria, imprudētia, iniustitia, & reliqua. Neutra uerò, quæ neque lædunt (f. neque iuuant) ut sunt, uita, ualetudo, uoluptas, pulchritudo, robur, diuitiæ, gloria, nobilitas: & contraria, mors, morbus, labor, turpitudine, infirmitas, ignominia, paupertas, ignobilitas, & consimilia. Negant enim Stoici ea esse bona, sed indifferentia: aut speciali nomine, prælata. Nam sicuti proprium sit caloris, calefacere: ita

etiam boni, prodesse. Non magis autem prodesse quam nocere, diuitias & sanitatem. ac ne uoluptatem quidem esse bonum: esse enim uoluptates turpes: nihil autem turpe esse bonum.

O cum E.

ὄξυς.) Acetum, Græcè etiam ἀλίβας dicitur, quod non libetur dijs: quia mortuū uinum sit, dijs uitæ autoribus minimè conueniens.

ὄξυς.) Prouerbium, *ὄξυς ὄξυς δεινὸν*: Per ense[m] currere. De ijs qui res periculosas suscipiunt.

ὄξυς.) Aristophanes: Pugnabamus inter nos haulsto animo acido. Sic Plautus dixit, Acetum habere in pectore.

ὄξυς.) Aristophanes in Pluto: Acetabula omnia, & scutellæ, & ollæ, factæ sunt æneæ.

ὄξυς καὶ βαρὺ.) Acutū & graue per translationem de auditu dicitur (*ὅτι ὄγκος γὰρ εἶσι.*) In magnitudine enim sunt & acutū & graue. nam acutū in tactu, id quod celeriter agit, dicitur: ueluti cultellus acut⁹, quod cito pungit & fecat. Hebes autem, qui tardè agit, neque tam secat aut pungit, quam premit atque impellit: ut pistillum. Nam quæ ad pungendum idonea facere uolumus, acuius: quæ uerò ad impellendum, obtusa facimus. Sic igitur etiam in strepitu, acutum dicimus, qui citò ad sensum penetrat, & celeriter desinit: grauem uerò, proportionem respondentem hebeti & obtuso, qui tardè ad sensum penetrat, & non citò desinit. ut fides magis intētæ, qualis nete, quæ ijs quæ minus intētæ sunt, cuiusmodi est hypate, sonos acutiores edūt. Nete enim magis cæteris, in pulfando, celeriter feriens aerem, propter intentionem, acutissimum edit sonum. Ac breui quidē tpe id facit (f. *ἐν ὀλίγῳ*, nec diu) diuque retinet. Acutū uerò & hebes diuersis generibus, & non subalternis subiiciuntur, in uoce, in sapore, in gladio.

ὄξυς βαρὺ.) Aiunt, Dioclem Atheniensem inuenisse harmoniam in oxybaphis, id est fistilibus, quæ pulsauerit bacillo.

ὄξυς.) Oxythymia dicebantur purgantia ædium, quæ Athenienses noctu in triuia solebant abijcere. Hyperides in oratione contra Demadem: Eius, inquit, statua recti⁹ in quisquilijis & sterquilinijis, quæ in templis uestris poneretur. Nonnulli, quorum est & Aristarchus, oxythymia dicunt appellari ligna, de quib. aliqui se repentino animi motu suspenderit, quæ excisa & exterminata comburi soleant.

ὄξυς.

ὄξυρεγμία.) Illa frequenter deambula-
bat, cibum sibi in stomacho acescere si-
mulans.

ὄξύτης.) Tres partes sunt docilitatis, So-
lertia, Memoria, Acumen. (ἀγχινοία, μνή-
μη, ὄξύτης.) Ac Memoria quidem est, con-
seruatio eorum quæ addidiceris: Acumē
uerò celeritas ingenij: Solertia, eorum
quæ non didiceris, ex ijs quæ didiceris
inuestigatio.

ὁ ὦν.) Is qui est: hoc est, æternus Deus
noster.

O CUM Π.

ὀπαδός.) Tempus, (ἀπραι⊕ lego) qd'
se redimi non sinit, nec largitionibus cor-
rumpitur: eiusq; custos & comes & (ἐφο-
ρ⊕ lego) inspectrix, ueritas. TEMPORIS
FILIA VERITAS.

ὀπίσους.) Nulli hostium gloria tuæ cæ-
dis obtigit.

ὁ πῦρ τὸν κρύσταλλον.) Puer glaciem. In
eos qui neq; retinere quippiam possunt,
neq; tamen amittere uolunt.

ὀππιανός.) Oppianus Cilix, ex urbe Co-
ryco, grammaticus & poeta fuit sub Mar-
co Antonino imperatore. Scripsit Pesca-
toria libris quinque, Venatoria libris qua-
tuor, de Aucupio libros duos. Cuius poe-
mata cum apud Imperatorem recitata es-
sent, donatus est in singulos uersus aureo
statere: ut 20000. millia aureorum pro om-
nibus acceperit.

ὀπιμα.) Cossus rege Gallorum occiso,
spolia Ioui opima dedicauit.

ὀπιδοδομ⊕.) Pars quædā arcis Athe-
niensium, ubi erat ararium post adē Mi-
neruæ: locus in quo reponabant pecuniā.

ὀπιδοπυγος δίμη.) Vltio à tergo insequēs
facinorosos.

ὀπλαι φωπός.) Apostolus, arma lucis uir
tutum opera uocat.

ὀπλι.) Armati, parmati, ferentarij seu
nudi, sunt pedestrium & bellicosarum co-
piarum. Habent autē sua discrimina. Ho-
plitæ enim dicuntur, qui grauissima utun-
tur armatura, more Macedonico, scutis
rotundis, & hastis longioribus. Ferenta-
rij (ψιλοι) uerò, qui leuissima, arcu & iacu-
lo, & lapidibus siue è funda siue è manu:
Peltastæ uerò mediā ferē utuntur armatu-
ra. pelta enim paruum quoddam & leue
scutum est: hastæ etiam longē breuiores
sunt, quàm hoplitarum. Sunt etiam cur-
rulum certaminum tria discrimina.

ὀπλότερ⊕.) Duas natiuitates Gratia-
rum ponit Homerus, seniorē & iuniorē.

ὀπυγε δῆ, ὀπυ αἰ ἔλαφοι πὲ κέρατα ἀπο-

βάλλασι.) Quouis gentium: ubi cerui cor-
nua abijciunt. Dicunt ceruos atterendo
ad frutices cornua abijcere. * Vnde in
eos, qui in opere nimiam moram trahāt,
dictum sit prouerbium.

ὀπυπ⊕.) Opuntius, perfringebatur
pro improbo & monoculo. Aristopha-
nes: Non uellem esse Opuntius, si dare-
tur talentum aureum. hoc est, cæcus.

ὀπωρῶμων.) Paradisos regio excidit,
qui pleni fructiferarū arborum fuerunt.

ὀπωρῶν.) Luculli copijs semper sedi-
tiosis susceptis, Pompeius sine ulla sedi-
tione usus est.

O CUM P.

ὀρασις.) Euangelista: Deum nemo ui-
dit unquam. id est, perfectē cognouit.

ὀράπι⊕.) Horatius, pedib. captus, con-
sulatum neq; in bello neq; in pace, ob pe-
dum uitium, consecutus est.

ὀρατὸν καὶ ἀόρατὸν.) Visibile & inuisibi-
le, tum color: tum id quod oratione qui-
dem explicari nequit, sed nomine caret.
taliam sunt, cicindelæ, capita piscium, squa-
mæ, oculi echinorum, testæ marinorum,
quæ in luce uideri nō possunt, in tenebris
cernuntur. Non enim uidetur esse color,
id quod in his igneū apparet in tenebris.

Coloris enim proprium est, in luce cerni:
illud autem quod in his igneum apparet,
in luce non cernitur. Ex eo em̄ uisio con-
tingit, quod aer pellucidus est, & colores
transmittendi uim habet, cum ille colore
careat. Visibilem autem rerum quatuor
sunt differentia. quædam enim solum in-
terdiu uidetur, quædam noctu solū, quæ-
dam interdiu & noctu, quædam prorsus
non existūt in tenebris. Visibilem enim
rerum quædam sunt colores, quædam no-

minari nequeūt. Ac colores quidem tan-
tum interdiu cernuntur, noctu uerò nequa-
quam. Ea uerò quæ splendida dicuntur,
quædam noctu tantum uidentur, quædā
interdiu solū, quædam interdiu & no-
ctu. Ex his enim quædam sunt illustria,
quædam obscura, quædam mediocria.
Quæ igitur splendorem habent obscurū
& obtusum, solū noctu cernuntur: qualia
sunt, cicindelæ, squamæ, & similia. horum
enim interdiu splendor non apparet, ui-
ctus à maiore: atq; etiam pleræque stellæ.
Media uerò interdiu & noctu, ut Luna,
& quædam stellæ etiam: sicut Lucifer, cū
ad ortuum cardinem Sol uenit, & Luci-
fer ipse terrę propior est. atq; etiam ignis.
Is enim quantum potest aerem perficit,
& perspicuū eius reddit efficax, ut & qui
in eo

in eo colores sunt cernantur. De ceteris autem semetipsum quidem ostendit ignis: sed aeris pellucidum non ad actum adducit. unde illius quidem pellucidum cernimus in tenebris, procul cum absumus: nullum uero colorem iuxta nos. Interdium autem ignis uicissim relucet, splendidus ille quidem, sed nihil agens in aerem, eo quod iam a maiori lumine afficitur: & Lunae iubar, quia non ualde obscurum est, uidetur interdium. Illustria autem solum interdium uidetur, ut Sol: quia is lucis diurnae causa est.

ὄργαβείας.) Tu quidem uel saxum ingenium ad iram commoueris.

ὄργας.) Pericles accusauit Megarēses, quod terram sacram, quae *ὄργας* dicitur, coluissent: eamque ob causam bellum Megarenlibus Athenienses intulerunt.

ὄργεῶνεις.) Plato quarto de Legibus: Ne habento in priuatis aedibus sacella, quem uero constitit alia habere, & praeter publica sacrificia, &c. Aeschylus in Mylis: Fluminis Cayci salue prime sacerdos, uotisque conserues dominos Praonia: Philochorus: Phratores necesse habent etiam sacrificulos recipere, & collactaneos, quos Gennetas uocamus.

ὄργη.) Quod aliquam rem consequitur, non est eius genus. Nam iram quidem consequitur molestia, non tamen ut genus. neque enim ira est molestia: neque propterea est molestia, quae cum ira coniuncta est, eo quod ira est, sed quod ob molestiam ira existit. prior enim molestia est ira. Nam qui tanquam affectus iniuria dolet, irascitur: non autem tale id genus est, quale antecedens speciem. Ira uero est molestia, cum opinione sui neglectus. Quare molestia ob hanc opinionem orta, ira est.

ὄργια.) Statim omnibus promptum est dicere, hominem hunc Chiorum deae & Ithyphallis sacrificasse: id est, luxu & libidine esse perditum.

ὄρέσης.) Orestes quidam simulans insaniam, praetereuntes exuebat. erat enim latro. Prouerbiū: *ὄρέση χλαῖναν ὑφαίνεν*, Orestes lanam texere. Nam si quis mortalium noctu conueniret heroem Orestem: nudus erat, ab eo percussus in toto latere dextro. Heroes iracundi & saui erant aduersus accedentes: quapropter & ij qui eorum sacella praeteribant, tacebant. Per Orestem autem hic intelligendus est, non filius Agamemnonis, sed latro quidam. Tradunt etiam, ijs qui noctu Heroes adirent, peruertere solitos oculos.

ὄρειαβάσιθ.) Oribasius Sardianus, fami-

liaris Iuliano Parabatae, a quo Constanti-nopolis quaestor est constitutus. Scripsit ad (*ἀπορῆντας*, dubitantes) consilij inopes medicos, libr. 4. ad Iulianum imperatorē, libr. 72. Epitomen eorum, libris 9. ad Eustathium filium, & de regno, & de affectibus.

ὄρη ἔρημα.) Montes deserti. hoc est, qui non incoluntur: Septentrionales scilicet, & Australes partes. haec enim ob frigus & aestum prorsus inhabitabiles permanserunt.

ὄρισμός.) Definitionum alia sumuntur ex materia, alia ex forma, alia ex utraque. Ac ea quae a forma sumitur, principium est demonstrationis: quae a materia, conclusio est. Quae uero ex utraque constat: efficit demonstrationem positu differentem. Cuiusmodi sit, si quis definire uolens iracundiam, huiusmodi utatur Syllogismo:

Iratus cupit uicissim ledere eum, a quo laesus est prior. Eius qui uicissim ledere eum cupit, a quo laesus est prior, feruet sanguis circa cor.

Sequitur conclusio: *Irati igitur sanguis feruet circa cor.* Huius syllogismi & demonstrationis definitio ex materia, est iracundiae conclusio: ea quae a forma sumitur, eiusdem principium. Prima enim propositio dicit: *Iratus uicissim ledere eum cupit, a quo laesus est prior.* Altera: *Eius qui uicissim ledere eum cupit, a quo laesus est prior, feruet sanguis circa cor.* In definitione autem ex utraque uice uersa incipimus. Dicimus enim: *Feruor sanguinis circa cor.* Deinde, ob appetitum ultionis. Perfecta autem definitio non solum fieri aliquid: sed & causam cur fiat, ostendit, & docet.

ὀρθῆς φρονός.) Oculis rectis & recto animo: id est, uero & sincero.

ὀρθία.) Ardua dicitur phalanx, cum (*ὀρθί κέρως*) in cornu incedit, & profunditas longe maior est longitudine. In uniuersum enim omnis acies oblonga dicitur, cuius longitudo maior est profunditate: ardua uero, cuius profunditas maior est longitudine.

ὀρθιασμάτων.) Timotheus tibicen, modulum aliquando tibia canens Mineruae, qui arduus dicitur, ita concitauit Alexandrum ijs carminibus, ut inter audiendum arma corripere, ac tales debere esse regias cantilenas diceret. Timotheus autem se ad eum contulit, magno studio ab illo accersitus.

ὀρθιον νόμον καὶ τροχαῖον.) Arduum modum & trochaicum, hos duos modos a numeris appellauit Terpander. Erant autem intenti & acres.

ὀρθός.) Marcus: Erectus sis, & non erigendus. *ὀρθὸν εἶναι, καὶ μὴ ὀρθόμηνον.*

F ὀρθο-

Definitio
num ratio.

Iracundia.

molestia.

Orestes
latro.

Heroes
iracundi.

ὀρθοφοισυκοφανησδικηπαλατωρων κροτων.) Aristophanes: Volo his relictis, re-
ctingredientibusycophantjuridicimiferis
moribus, agere uitam ingenuā, sicut Mo-
rychus, quem hoc facere perhibent.

Matutina
mulierum
conciones.

ὀρθο. (νόμ.) Sape me in tempesta
nocte excitatum, in concionem compu-
lit matutino modo. Mutauit ὀρθιον in ὀρ-
θειον: significans somnum sibi excussum,
priusquā uellet, importunitate mulieris.

ὀρθαπάτι.) Sic dicitur, qui tanquā nuci-
bus pueros, sic iureiurando uiros fallit.

ὀρμαθος.) Tot flagitijs coopertus, Tibe-
rij delicta obscurauit. Quæ enim Augu-
stus multo tempore comparauerat, ille u-
no die prodegit.

Animantia
se uitam cor-
pusque iueiur.

ὀρμη.) Appetitus primus animalib. in-
est ad sui conseruationem, conciliatus ijs
statim a primo ortu. Primum enim cui li-
bet animal propriū est, ut se & esse & tue-
ri uelit, seque amet.

Voluptas sa-
lute posteri-
or.

Quapropter & noxia
repellūt, & sibi apta asciscunt: neque ad uo-
luptatem fertur primus animantiū appe-
titus. Ipsum enim esse, si (locus corruptus,
e quo certam sententiā colligere nequeo)
uoluptas esset, accessio esset: sique eam per
se natura desideraret, ea quæ ipsi conue-
niunt, in constitutione recepisset. Quānā
ratione sentirent animalia, & florerēt stir-
pes: Neque enim natura differret in plan-
tis & animalibus, si absque appetitu & sen-
su etiam ibi gubernaret. Etiam in nobis
quædam stirpiū more fiunt. Cum uerò
ex abundantī appetitus animalib. acces-
serit: eo utentia ambulant. Ac ijs quidem
secundum naturam est, ab appetitu regi.
ratio autem hominibus ad perfectiorem
gubernationem data est: & uiuere secun-
dum rationem, est secundum hominis na-
turam uiuere. Sic enim ars accedit ad ap-
petitum. Quare etiam Zeno dixit, finem
esse, naturæ conuenienter uiuere: quod
est, e uirtute uiuere. nam & natura nos ad
eam ducit.

ὀρμον.) Aelianus: Cum quiescerent, po-
stremumque in portu sederent, Deus non
neglexit uiros bonos.

ὀρνις.) Aristophanes in Pluto: En tibi
uirum & augurium Dei, id est Apollinis.
Omne signum siue adhortans siue dehor-
tans, Græci ὀρνιν uocant: cuiusmodi est a-
uis, omen seu uox, sternutatio, & similia.
&: Nemo nouit thesaurum meū, nisi for-
tē auis aliqua. Prouerbiale hoc est: Quid
cū eo collocutus sim, nemo nouit, nisi for-
tē auicula quepiā. De rebus occultis. Ne-
mo me uidet præter auem præteruolantē.

Signa.

Nemo nisi
auis.

676
&: Augurium existima, omnia quæ uati-
cinatione dijudicatur. Fama enim uobis
augurium est, & sternutatio: signum uobis
seu omen, minister, & quæcunq; ad diui-
nationem pertinet. Est & asinus auguriū.

ἀρ.) Terminos seu limites uocant
Attici, libellos oppignoratis ædibus &
prædijs additos, qui significarent, oppi-
gnorata esse illa creditori.

10; ὄρ.) In diuina Scriptura, Mons fan-
ctus olim fuit Sion: nunc diuinæ cog-
nitionis altitudo.

ὄρει περσέρεπεν πραγμάτων δηλοῖ βίαν.)
Arreperere in montem, negociorum signi-
ficat difficultatem.

ὄρ.) Definitio, est oratio, quæ per re-
solutionē integrè effertur, aut apodosis,
id quod interroganti respōdetur. ὄρμαθος
φη, id est Descriptio est, oratio quæ breui-
ter forma quadam ad res introducitur.

ὄρπάγων.) Ortiagon Galata, rex Asia-
norum, omnem omnium Galatarū prin-
cipatum ad se trāsferre instituit: ad eamque
rem multa & naturæ & exercitationis ha-
buit adiumenta. Nam & liberalis erat, &
bellicosus, & in rebus bellicis potens.

ὄρπιβρυγα.) Vrbs Ortobriga, & magni-
tudine & multitudine hominū inter præ-
cipuas habetur.

30 ὄρτυγκεπ.) Ludus quidā est, in quo
coturnices in orbem collocant, quorum
capita feriunt: & qui in gyro coturnicem
prostrauerit, ordine reliquas capit. Qui
uerò aberrat, tradit alteri coturnices uer-
berandas, idque per uices faciunt. Dicit igi-
tur in Alcibiade: Non arridere te decet,
respicientem eum qui coturnices ferit, &
alios eiusdem generis. In Phædone: Quia
non cum quibusuis certamē est, sed cum
40 optimis: non est cessandum, neque uerbe-
randæ sunt coturnices, aut huiusmodi re-
rum admiratione obstupescendum.

ὄροι.) Fines constituebat & indicia li-
dorus, separata a diuina indagine, ad hu-
manarum rerum dijudicationē: tum indu-
stria assiduum laborem, supra quam dici
possit: tum perspicacis ingenij secessum,
a conspicuo & cōsuetu uulgō ordine: tū
amoris sui incitationem, ad fruendū pul-
chritudine, quæ mente comprehenditur,
& quidem ad nihil aliud aberrantem.

ὄρυγμα.) Orygma, id est fossa. Sic pro-
priè uocabatur is locus, in quo Athenis
supplicium de maleficis sumebatur.

ὄρφανία.) Orphanista, qui pupillos a-
lunt: aut magistratus Athenis, qui de cau-
lis pupillaribus iudicabat.

ἀπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων ὅσον κακόν;

A tutoribus inimicis quantum est mali?

ὀρφεύς.) Orpheus ex Libethris, Thraciæ urbe sub Pieria, filius Oeagri & Calliopes. Oeager autem quintus ab Atlante fuit: ex Alcyone, una ex filiabus illius.

Fuit undecim ætatibus ante bellum Troianum. Aiunt etiam discipulum eum fuisse Lini, & uixisse ætates nouem: alij dicunt undecim. Scripsit Triasmos, id est ternarios numeros, qui dicuntur esse Ionis tragicici. In his etiam ea quæ Hierosolica dicuntur, Cosmicænas, Neoteuctica, Sacros sermones libris 24. qui dicuntur esse Theogneti Thessali: alij tribuunt Cercopi Pythagoreo. Oracula quæ ascribuntur Onomacrito. Festa, seu Initia, quæ itidē dicuntur esse Onomacriti. In his est liber de Gemmarū sculptura, qui ab 80. gemmis Ogdoecontalithus inscribitur. Soteria, id est gratiarū actio de incolumitate: quæ Timoclis Syracusani & Pergini Milesij esse dicuntur. Crateras: hæc Zopyri esse aiunt. Thronismos, seu sessiones matris deūm, & Bacchica: hæc Niciæ Eleatis esse uolunt. Descensum ad inferos: hūc Herodico Perinthio ascribunt. Peplū & Rete: & hæc Zopyro Heracleotæ tribuunt. alij Brotini esse dicunt. Versus qui Onomastici dicuntur, mille ducetos: Astronomia: Amocopian: Thyepolicon, id est de sacrificijs. Oothytica, aut Ooscopica, de immolatione, aut inspectione ouorū, uersibus. Catazosticū: Hymnos: Corybanticum: & Physica, quæ Brontini esse dicunt.

ὀρφεύς.) Orpheus Ciconæus, aut Arcas, ex Bisaltia regione Thraciæ, poeta heroicus. Fuit & hic ante Homerum duabus ætatibus, Troiano bello antiquior. Scripsit fabulas, Epigrammata, Hymnos.

ὀρφεύς.) Orpheus Odrysius, poeta heroicus. Dionysius, ne natum quidē eum esse affirmat: sed tamē poemata quædam ei ascribuntur.

ὀρφεύς.) Orpheus Crotoniates, poeta heroicus: quem Pisistrato tyranno familiarem fuisse, Asclepiades libro Grammaticorū sexto dicit. Scripsit Decaeterian, id est decenniū: Argonautica, & alia quædā.

ὀρφεύς.) Orpheus Camarinæus, poeta heroicus, cuius esse dicunt Descensum ad inferos.

ὀρφεύς.) Orpheus, rex Thracum, cuius tempore Amazones à Phrygibus tributa exegerunt.

ὀρφεύς.) Orpheus. Sub Iudæorum iudicibus regno Atheniensium abrogato, fe-

runt Orpheum claruisse, uirū præstanti sapientia, multorumq; arcanorū peritū. Feruntur enim eius orationes etiā de cognitione Dei, è quibus hæc sunt. Dixit enim, ab initio ætherem à Deo fabrefactum extitisse, & ab utraq; parte ætheris fuisse chaos, & noctem terribilem omnia tenuisse, & occultasse ea quæ sub æthere fuerint: significans noctem fuisse priorem. Idem dixit, summum ætherem comprehendī nō posse: & summum & antiquissimum esse, & omnium rerum opificē. Terram item dixit inuisibilem. Dixit etiam, lumen rupto æthere illustrasse terram, & omnes res conditas. Illa, inquit, lux, suprema omnium, inaccessa, omnia continens: quam nominabat consilium, lucem, uitam. hæc tria nomina unam uim declararunt, & unam potentiam omnium rerum opificis Dei, qui omnia ex nihilo effecerit, ut essent & uisibilia & inuisibilia. De genere humano autem dixit, ipsum etiam ab opifice rerum omnium Deo formatum esse, & animam accepisse rationis capacem, se cutus scripta Mosaica. Dixit etiā genus humanum miserum esse, & multis obnoxium calamitatibus & animi & corporis, capax bonorum & malorum operum, & ad uiuendum miserè affectum.

ὀρχάδες.) Orca des, insulæ Oceanī.

ὀρχησις.) Duas saltationes nouit Homerus: unam cybisteteres, à saltatione capitis: alteram sphæricam. Sphæristicam uerò lusit Aristonicus Carystius, regis Alexandri sphærista.

ὀρχησις.) Saltatio (παντόμιμος) Pantomus. Hanc Cæsar Augustus inuenit, tractatam primū à Pylade & Bacchylide. & Anagallis Corcyræa grāmatica, sphæricæ inuentionem Nausicæ Alcinoi filia ascribit.

ὀ cum Σ.

ὄσσι μὺς ἐν πίσει.) Quæ mus in pice. Dicitur est prouerbium in eos, qui multo labore uicerūt. Nec de animalculo dicitur hoc: sed Mus fuit Tarentinus pugil, qui Pisæ certans, cum multis haberet aduersarios, multis acceptis plagis, uix uicit. Hic Mus, cum pugil esset (ὄσσι τῶν ἐδλυμπάσι) centesima Olympiade semel uicit.

ὄσσιαν.) Sepelierunt mortuos, nō dedecorantes eorum sacra. &: Mortuos sepelierunt: omniaq; confecta sunt, uti fas est.

ὄσση.) Non magnum est donum, sed sanctum: id est purū, & ex animo dedicatū.

ὄσικελινὸς πλὴν Ἰταλίαςαν.) Siculus mare. Dicunt Siculum mercatorē ficus uehen-

Orphei Theologia.

Consilium.
Lux.
Vita.

Homo.

Mus pugil.

Mare ficus expetit.

tem, nauem fregisse. Deinde in rupe sedentem, cum mare tranquillum uideret, dixisse: Scio quid uelis: ficus uelles.

ἄσιον χωρῶν.) Aristophanes in Lystrata: O amabilis Lucina, cohibe partū, donec in locū, ubi parere fas est, peruenerit. Damascius: Nefas est erudiri in magnis, eum qui parua discere nequit. Eobanus.

Rudimenta.

— *Ab imis,*

Qui bene summa petas, noueris esse uiam.

Sanctus.

ἁγιότης.) Sanctitas. Ille sanctus est, qui sese fide & bonis operib. sanctificauit, & Deo consecrauit. unde Moses, de eo qui relinqueret Deum, & pactum cum Deo initum negaret: Ne dixeris, inquit, in corde tuo, Fas mihi sit deficere à Dño. Quē admodū igitur qui à Deo deficit, atq; maleficus est, profanus: sic qui Deo fide & beneficentia conciliatur, meritò sanctus & iustus dicitur.

Te serua, si alios non potes.

ἁσίων.) Quidā ex sanctis dixit: Non postulatur à nobis omnibus, ut alios conseruemus: sed ut nosmet ipsos, ab omnibus flagitatur. & Tu qui seruas, serua tuum ipse animum.

ἁσίων.) Sancti, qui piē educati sunt, quibus non sunt sacerdotes.

ἁσίων.) Hunc alij dicunt esse Bacchū: alij alium, qui à dæmone Typhone sit laceratus, & magnoperē ab Ægyptijs deploratus, qui lacerationis illius omnī tēpore mentionem faciant.

ἁσίων.) Scythia equū. In eos qui clam aliquid appetunt, quod aperte repudiant & respuunt.

Explicatio somnij.

ἁσίων.) Id est, Fœtorem existima molestiam.

ἁσίων.) Is uerò etiā reputans, mox fore penuriā commeatus, soluit obsidionē.

Parum bene partum.

ἁσίων.) Quanto plus sit dimidium toto. hoc est, autore Hesiodo: Parum cum iusticia, magnis opibus iniustis præstat.

ἁσίων.) Ossa tropicè sunt cogitationes, eo quod solidiore sunt natura, & animās gestant.

ἁσίων.) Ostanæ olim apud Persas Magi dicti sunt.

ἁσίων.) Tibiæ olim è ceruinis ossibus conficiebantur. Aristophanes: Fistulis inflate podicem canis.

ἁσίων.) Omnium sceleratissimi à populo relegabantur, & condemnabantur. Eius enim qui relegandus erat, nomē testulis inscribatur. Differt Ostracismus, id est relegatio, ab exilio: quod exulni bona publicabantur: relegatis uerò

Relegatio. Exilium.

bona populus non adimebat. ac ijs quidem tempus præscribitur, & locus: exules uerò neutrum horum habēt. Cimon, quod cum sorore Elpinice concubisset: apud populum in crimen adductus, relegatus est.

ἁσίων.) Testæ cōuersio. Pro uerbiū, in eos qui celeriter aliquid faciūt. Eunapius: Quali testula inuersa esset, ne gogia Romanis melius successerunt.

ἁσίων.) Traiano apud Parthos agenti, multorumq; dierum itinere distanti à mari, Apicius gulosus ille, ostrea recētia misit, solerter asseruata.

ἁσίων.) Odoratus instrumentum est in anteriore cerebri parte, appēdix instar mamme (*ἁσίων.*) post ossa eiusdē formæ interiora. Percipiuntur autem odores, aeris facultate, eos transmittētis.

ἁσίων.) Nam apud Theophrastum diosmus, est, facultas transferendi odores. Neq; uerò nasus est sensus instrumentū: sed apophysis mastoïdes cerebri, siue apothelis. *ἁσίων.* decumbēbat olfaciens. Nam qui præ metu deficiunt, odoratu dolorē sedant, q̄ dolor è corde uenit.

ἁσίων.) Oschophori, duo fuerūt, genere & opibus excellentes. Osche autem est palmes, ex quo dependent uua.

O cum t.

ἁσίων.) Ille quid futurum esset, prudenter auguratus, cogitauit, se præfidiū Prolemaicum reiecturum.

ἁσίων.) Cum te occasio introduxerit, id est, opportunitate data.

ἁσίων.) Animo tuo alijs rebus intento.

ἁσίων.) Ex ipso legatorum uultu coniectura capta, gemere & lamentari multifariam cœperunt.

ἁσίων.) Lex est, ut quadragenario maior, pueris sumptus ad ludos præbeat.

ἁσίων.) Suos quosdam hospites fodientes in Philippi uinea, (*ἁσίων.*) ligatos) precanres, Satyrum in conuiuio impetrasse à Philippo, ait Aeschines in oratione de falsa legatione. Demosthenes uerò in oratione contra Aeschinem ait, eum Apollophanis filias liberasse: ac ueriora dicere uidetur. Nam & Aristoteles in quadam ad Philippum epistola dicit, eum Satyro histrioni filias Apollophanis condonasse. Pueri & uxori (*ἁσίων.*) non licere ultra modium hordei immittere.

ἁσίων.) Quicquid utile est in urbe: id est, nobiles.

ὅτι πρὸς τὴν φυλὴν.) Serui accusabantur in tribu domini sui.

ὅτι τὰ ὀπικηρυτῆματα.) Pecunia promissa interfectori alicuius proscripti, in ara collocabatur.

ὅτι οἱ ποιηταί.) Filij adoptiuis reuerti in paternam familiam nō licuit, nisi liberos germanos, in familia eius a quo adoptati fuerant, reliquissent.

ὅτι οἱ ἀλόγους.) Fortuitæ cædis cōuictos habuisse potestatem administrandi res suas, (εἶχον ἐξ ἑστίας εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων de bonis suis statuendi quod uellent) & Demosthenes in oratione contra Aristocratem, & Theophrastus decimotertio Legum subinducant.

ὅτι χιλίας.) Mulieres quæ in uis immo destæ fuissent, mille drachmis mulctabantur.

ὅτι λῶ.) τῆλας ἐφώνει, μόχθον οἶον ὅτι λῶεις;) Miser, clamabat, qualem ærumnam toleras?

ὅτι γὰρ φίλον.) Cui placet. Quem uerò hæc non delectant, is alterius sententiam sequatur; ego hanc.

ὅτι ῥέσας.) Aristodemus tremulus seu timidus uocatus est, quod cū Euryta Perficam (τὴς ὀφθαλμῶς σὺν ἐκκοινῶνισε τῆς) pugnam spectare recusauit.

ὅτι ῥύγητ' αὐτὰ πάντα πᾶντ' ἰάσεται.) Vindemia istis omnibus medebitur. In eos qui bona in aliqua re pollicentur.

ὅτι ἐνεκα.) id est, Qua gratia, uel cuius causa, bifariam dicitur: Cuius, & Cui. Nam anima quidem, inquit, finis est, ut cuius: animal uerò, ut cui. Facit enim instrumentale corpus Natura animæ causa, ut anima utatur eo tanquam finis, ut cuius: finis autem, ut cui, animatū. Ut enim animantis actiones non impediantur, omnia Natura facit. Aut igitur sic, cuius & cui: aut aliter. Cuius quidē causa, creationis mundi & æternitatis: hoc enim omnia appetunt. Cui autem, animæ: huic enim instrumentū ad usum parat: id quod uerius est.

ὅτι βαλκωνιαῖος.) Valentinianus, Romanorum imperator Christianus, cum eiusdem cum patre nature Christum esse sentiret, nulla in re aduersarios lædebat. Fuit & ad leges ferendas promptissimus, in id quoque intentus, ut thesauri iuste acciperentur: id est, ne per iniuriā fiscus augeretur, aut per incuriam exhaustiretur. In delictis magistratibus accuratus, & inexorabilis contumacium ultor: in bellis fortissimus. Valens aut Arii opinioni addictus, multos in exilium misit: quo tēpore Ro-

mana ecclesiæ Liberius presuit, Alexandrina uerò Athanasius, & Constantinopolitane Eudoxius, Arianae sectæ magister.

ὅτι βαλκωνιαῖος.) Valentinianus, imperator Romanorum, per matrem Iustinam a recta fide auersus est, & imperio eiectus.

Cum autem uenisset ad Theodosium: in recta fide est institutus. Dicebat enim ei Theodosius: Imperatoriam aciem stare non armis, sed iustis causis. & Noui, inquit, Valentiniane, religiosissimos imperatores, quiescente exercitu, uictoriā obtinuisse: & hostes subactos, tributarios factos esse periculo (ἔσπουτελεῖς γεγενηθῆσαι τῶν πρὸ λαβόντων κινδύνων) antegresso. Sic & Constantinus Magnus, erectus, Licinium tyrannū (ἐν ναυαγίῳ) naufragio trucidauit.

Sic etiam Valentinianus pater tuus, felicius imperium, & ab hostibus illæsum gubernauit: Deo eum defendente, innumerabilibus præliis uictor, multis & diuersis Barbaris sublati.

Valēs uerò patruus tuus, Deum diuellens, inquinauit Ecclesiam, homo profanus, cæde sanctorum & sacerdotum relegatione: diuinaque prouidentia a Gotthis oppugnatus, conflagrauit. Rectè Christum colit is, qui non immeritò te eiecit. Incredulitas tua, Maximo facultatem dedit. Si Christum non uideamus: quem inuocabimus pugnaturi? Hæc, & plura etiā his, admonitus a Theodosio Valentinianus, ad fidem rectam adductus est.

ὅτι ἀάλης.) Valens, imperator Romanorum, peruersis imbutus opinionibus, hæreticorum defensor, uia suorum patrū est ingressus. Nam & episcopos relegabat, & presbyteros & diaconos & monachos, Tatiano tum Alexandriae presidente. Multos Christianos excruciauit, & quosdam cremauit. Verum hæc omnia fecit defuncto Athanasio. Homines igitur orthodoxi, in urbe Constantinopolitana, spe concepta clemētiae Valentis, legatos ad eum Nicomediæ degentem miserunt, sacri ordinis uiros 80: quorum duces erant Theodorus, & Curbagus, & Menedemus: quos uniuersos unā cū nauī succendi iussit. Omnes itaque cum nauī conflagrarunt: quæ quidem usque ad Dacibiza durauit, ibique dissoluta est. Huius execrandi Valentis tempore, Lucius, episcopus quidam sectæ Arianae, statim instar lupi in Ecclesiā impetum fecit. Et Petrus Romā aufugit. Lucius aut ita grassatus est, ut nec in gentiliū persecutionibus simile quicquam sit factum. Nam tria millia hominū emi-

Liberius. Athanasius.

Eudoxius.

Valentinianus. Iustina.

Theodosius.

Constantinus.

Licinius.

Valentinianus.

Valens.

Maximus.

Grassationes in Ecclesia.

80. Sacerdotes in nauī cremati.

Lucius.

Petrus.

fit, qui è medio tollerent & perderent uiros pios in deserto.

ἄρα.) Varus, Laodicensis sophista, eodē tempore fuit quo Polemon & alij.

οὐ γὰρ ἀκαυθα.) Non enim spinæ. Dicitur de rebus utilibus, ob uictū mitiorem factum.

οὐ γὰρ πείσης, οὐδ' ἢν πείσης.) Non persuas debis, ne si persuaseris quidem. Hyperbolicè loquitur. id est, etiā si persuaseris, non obtemperabimus tibi.

οὐδ' ἄπο γῆς ἀνησεν.) Ne terra quidem iuuat. De re minima.

οὐδὲ γὰρ λόγων ἀψάμεν.) Ne minimū quidem in literis eruditus, quantum quidem è literis tuis conijcere licet.

οὐδὲ ἡρακλῆς πρὸς δύο.) Ne Hercules quidem aduersus duos. Molionidas fugit. Dion autem lib. 2. secundū operis Herculem Dactylum Idæum, qui Olympiorum fuerit autor, tradit, cum duobus pugilib. congressum, succubuisse.

οὐδὲ ἡρακλῆς πρὸς δύο.) Ne Hercules quidem aduersus duos. Aiunt Herculem proposito certamine Olympico, uiribus suis fretum, priore quinquennio cū duobus pugnasse, Teato & Euryto, Neptuni & Moliones filijs, eosq; occidisse. Altero uerò, eodem modo denuò cum duobus decertantem, succubuisse.

οὐδ' ἐν ἀνίει.) Nihil ille prætermisit, exemplum sese statuens cū reliquæ exercitationis, tum omnis operis militaris.

ἔδ' ἐν δέρματι.) Ne pelle quidem indutus: id est, nudus.

ἔδεν ἑλαττον.) Demulcebat auditores non minus, ac potius magis, quàm Vlysses apud Homerum Phæaces. nam Alcinous quidem facilimam habet defensionē: quæ, si propius intuearis: uera est. Sin eminus aspicias: crimen habet mendacijs. ἐν ὑπονοίαις, ἐν τῷ φανερώ.

ἔδεν ἐξ ἀγροῦ λέγεις.) Nihil ex agro dicitis: id est, nihil uile, aut uulgare.

ἔδεν ἐς ἄμεινον, ἔδ' ἠδίων, ἢ * φῆσαι πατέρα.) Nihil melius nec iucūdius est, quàm dici patrem.

ἔδεν ἐστὶ θηρίον.) Nulla belua est fœmina ferocior, neq; ignis, neque adeò impudens ulla est pardalis.

ἔδεν ἡπτον.) Philosophi non est profiteri diuinationem, & proferre, neque ullam sacram disciplinam. Distincti enim sunt philosophorum & sacerdotū fines, non minus quàm Mysorū & Phrygum, ut dicitur.

ἔδεν ἐπαύετο.) Non desistebat perpetuò

Vlysses, Alcinous,

Fœmina,

Philosophia, Diuinatione,

Sacerdotiū.

uerfari in libris.

ἔδεν ἱερόν.) Nihil facti, Hercules dixisse fertur, Adonidis conspecto simulacro: significans eos tantum esse honorandos, qui hominibus benè fecissent. Aut, quòd serui eò confugientes, tuti non erant.

ἔδεν λακῶν ἀνδρῶν ὁφελῶν ἢ στυρομῆν.) Nulla alborum uirorū utilitas est, quam ut coria incidant. In eos qui nihil profunt: propterea quòd nigri albis sint efficaciores.

ἔδεν μάλλον.) Nihilo magis. Sceptici, hoc est, Pyrrhonij, cum disciplinarum omnia decreta euertant: nihil ipsi pronunciant dogmaticè: id est, nihil affirmant: sed afferunt sententias, ad declarandam assensionis retentionem: ut uel nutu, si liceret, suam sententiam significarent. Voce nihil definiente, affectus animi neutriā in partem inclinans significatur: eodemque modo uoce ἔδεν μάλλον, id est nihilo magis. & illa: Omni orationi oratio est

opposita, & similibus. Dicitur autem Nihilo magis positiuè, quasi similes inter se sint. ueluti, Nihilo magis pirata malè est, quàm mendax. Scepticis autem non positiuè, sed negatiuè id dicitur, tanquam a refutante, & dicente: Nihilo magis Scylla fuit, quàm chimæra. Ipsa uerò uox μάλλον, aliàs comparatiuè effertur: ut cum dicimus, Dulcius esse mel quàm uuas passas. aliàs etiam affirmatiuè & negatiuè: ut cum dicimus, Magis uirtus pdest quàm nocet. significamus enim uirtutè professe, non nocere. Sceptici autem etiam hanc ipsam uocē Nihilo magis tollunt: ut, Non magis prouidentia est, quàm non est. sic etiam: Nihilo magis est, aut non est. Significat igitur uox nihil definitū, sed appositum (ἀλλὰ προσθετείν). Dicitum autem illud, πάντι λόγῳ, id est omni ratione, & ipsum adducit retentionem assensus. Nam res dissentientes, & uerba equipollentia, ueritatis ignoratio consequitur. Sunt autem modi decem, quibus ea quæ supra posita sunt, differre pronuntiabant. Sexti Empirici opera Latine sunt edita ab Henr. Stephano, & Christoph. Plantino.

ἔδεν μέλον αἰπῶ.) Romanorum multitudo pugnae expers erat: neq; rem curabat alienam, nisi rebus quæ fiebant intenta.

ἔδεν πρὸς ἑπ.) Nihil ad uersum, id est fortuito & temerè, nulla de causa. Nihil adeò temerè proferam, priusquàm cognouerem rem omnem, ut se habeat.

οὐδ' ἐν πρὸς τὸν δόνουσον.) Nihil ad Bacchum. Cum Epigenes Sicyonius tragediam

diam in Bacchum fecisset, hoc quidā acclamarunt: unde prouerbiū ortum est. Melius uerò sic. Olim carminib. de Baccho scriptis certabant, quæ & Satyrica dicebantur. Post uerò aggressi ad Tragœdías scribēdas, paulatim ad fabulas & historias se conuerterūt, nulla amplius Bacchi mētionē facta. unde & hoc acclamatū est: & Chamæleō in libro de Thespide consimilia narrat. Theæterus in libro de Prouerbio: Parrhasiū ait pictorē, certantē apud Corinthios, pinxisse Bacchū pulcherrimū. Eos uerò, cū uiderēt, & emulorum eius opera, quæ multò essent inferiora, & Parrhasij Bacchū, acclamasse: Quid ad Bacchum? In eos qui garrunt ab instituto aliena. Corœbum dixit callidum esse Vlyssēm. Atqui cum ad hoc exemplū non afferas, ad præsepe adducis canem, neq; ducis quicquam quod faciat ad Bacchum (τῆ Φάτην προσείχων τὸν κύνά.)

ἐδὲ πρὸς περὶ μὴ σκ.) Nihil te curo. fero enim annulū hunc ab Eudamo drachma emptū. Fuit hic Eudamus philosophus. ἐδὲ ἐν σελίνοις.) Ne in selinis quidem. In eos, qui ne principium quidem attigerūt. Sumptum est ab ijs qui hortos ingrediuntur. nam extremitates, quæ Græcè περικηπι dicuntur, quasi uestibula hortorum dicas, selino & ruta conferebant.

ἐδὲ πρὸς φρονεῖ δίκαιον ἀσυκὸς αἰήρ.) Nihil cogitat iusti uir urbanus. ἐδὲ βίον.) Non decere ijs locis excedere, quæ Theudibertus, contrā quā debeat, studeat occupare.

ἐδὲ πρὸς ἐγὼ τῶτον ἀποδέξομαι.) Nunquā ego eum recipiam: neque apud me unquam Harmodium cantabit. Ebriosus, inquit, homo est. Nam in comotationū cōgressibus, cantilenam quandam, quæ uocabatur Harmodius, canebant, cuius initium erat: Charissime Harmodi, nondum scilicet es mortuus. Cantabant autem de Harmodio & Aristogitone, ut qui Pisistratidarum tyrannidem euertissent. Fuerunt & aliæ cantilenæ: una, quæ dicebatur Admeti: altera, Lamponis. Sententia est: Nunquam iste à me conuiuio excipietur. est enim ebriosus & petulans.

ἐδὲ πρὸς πυρφόρε.) Ne ignifer quidē. Cum multos interijisse significare uolumus, dicimus, ne igniferum quidem esse superstitē: hoc est, ne eum quidem qui ignem in urbem sit laturus. Perinde ac si dicemus: Ne tabernaculi quidem custos, aut simile aliquid.

ἐδὲ πρὸς πυρφόρε.) Ne ignifer qui-

dem superfuit. De magnis prælijs dictū est hoc prouerbiū: quia in omni belli apparatu oportebat uatē præcedere, lauri habentem ramos, & coronas & facem. Ac moris erat, ut soli huic parcerent hostes. Prouerbiū, in eos qui internecione deleti sunt, oportune dictum.

ἐδὲ πρὸς τρία σησιχόρου γνώσεις.) Ne tria quidem Stesichori nosti. De indoctis & imperitis dici solitum prouerbiū. nam celebris ille poeta fuit.

ἐδὲ πρὸς δυσώτης χεῖρὸν ὀψωνεῖ κρέας.) Nullus difficilis emptor bonam emit carnē.

ἐδὲ πρὸς κεμήτης, ὅστις ἐπεράινεται, ἢ ψωλίζεται.) Nullus capillatus, qui non subigatur.

οὐδὲ ἵκτερ βαλεῖ.) Longè à scopo iaculatur.

ἐδὲ ὅσον ἀηδέονες ὑπνώσασιν.) Neq; quantum lusciniæ dormiunt. De uigilantibus: eo quòd lusciniā uigilat propter Irim, ac potius propter timiditatem.

οὐστῆν.) Iulius Vestinus sophista, scripsit compendium Pamphili glossarum, libris quatuor: Selectorum uerborum ex Demosthene, librum. Selecta ex Thucydide, Isæo, Isocrate & Thrasymacho, & alijs oratoribus.

οὐ γὰρ τῶν.) Non accelerabis: non quam primū efficiēs.

οὐδ' ἕεται, οὐτε ἡλιξεται.) Neque compluitur, neque Sole adurit. De ijs qui omni uacant cura.

ὄχι ἀδυνάτοι.) Nō infirmi. Dicitio hæc mediocritatē significat: neq; prorsus potentes, neq; prorsus infirmos esse.

ὄχι ἀθεοί.) Non sine diuina prouidētia.

ὄχι ἀνδύαγο γαστρὶ πεινήσσει νέκυν.) Nō possis uentre lugere mortuum. & Homerus: γαστέρι δ' ἔπῳς ἐστὶ νέκυν πεινήσσει ἀχάϊους

Id est, Ventre nullo modo licet mortuū lugere Græcis.

ὄχι ἀνδύαγε θησέως.) Non absq; Theseo. Theseus etiam Meleagro adiuuētō fuit in uenatu apri, & Pirithoo aduersus Centauros, & Herculi cōtra Amazonas. Cū ergo aliquid admiratione dignū gestū est, dicimus, Non absq; Theseo.

ὄχι ἀνδύαγε τινός.) Nō sine aliquo. hoc trifiariā dicitur. Aut enim significatur aliquid quod nec obest nec pdest: sicuti dicimus, Non sine umbra corpus quod in luce est. Aut necessariū aliquid: ut instrumentum. Aut aliquid simile: ut cū dicimus, Præclare se gessit Achilles, sed nō sine hasta. nō em̄ nudus potuit pugnare. Aut calamitas impediens: sicut dicimus, Cū in tēpestate nauigārit, euasit, sed non sine periculo.

Theseus.
Meleager.
Pirithoos.
Hercules.

Aliquid.
Superuacuum.
Necessarium.
Noxium.

ὄκ ἀπεικός.) Non immeritò : é duabus negationibus una affirmatio.

ὄκ ἀν ὀρθῶς.) Nō rectè attuleris, nec rectè diuiferis. Peccasti, quiesce.

Laetitia.

ἔ καταχών.) Cum læticiam non cohibuiffem: omnes uires corporis mei subito sunt resolutæ.

ὄκ ἔθ' ὁμοίως.) Non posthac æquè honoratus eris.

ὄκ εὐδον, εὐδόν ἔστιν, εἰ γνώμῃ ἔχεις.) Non intus, intus est, si sapiis. Quomodo intus, si non intus est: Rectè ὁ senex. Sententia est: Mens quidem eius, foris colligens argutias, non est intus: ipse uerò est intus, atq; alto in loco facit tragœdiam. Cauilla tur Euripidem, ut syllogisticum, & cōtrarium eius quod dicit confirmantem. Veluti, Iuravi lingua, mentem iniuratam gero. Homerus enim distinxit animas à corporibus, cum dixit: Multas egregias animas demisit ad Orcum. Deinde, ipsos laecerandos obiecit auibus.

Euripidis argutia.

Laudationes silicerniorū.

ὄκ ἐπαμνεθείης, ἔδ' ἐ ἐν πειδείπνω.) Nō laudaberis, ne in silicernio quidē. In eos qui nullius precij sunt, dictum prouerbium. Soliti enim sunt in silicernijs defunctum laudare, quamuis improbum.

ὄκ ἔπεσεν εἰς γλῶ ἐύχη.) Non cecidit in terram uotum: pro, Exauditum est. Deus enim misertus eius, somnum ei restituit.

σκάπειν γὰρ ὄκ Πίσιμυ.) Fodere nescio.

ὄκ Πί τῆς αὐτῆς.) Non eadem anchora nititur, qua ceteri. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte.

Nulla solida felicitas.

ὄκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀγῆρ εὐδαιμονεῖ.) Nullus homo in omnibus felix. Aut enim cum bonus sit, non habet unde uiuat: aut cum sit degener, diuitem arat campum.

ὄκ ἔστιν ἄλλως.) Aristophanes: Aliter fieri non potest, nisi in cœlum ascenderimus.

ὄκ ἐνεστὶ συνοφάντ' ἀγγματ'.) Nō inest remedium contra sycophantæ morsum. Prouerbium, de rebus irritis.

ὄκ ἐτῶς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγωδία.) Nō temerè à nobis proficiscuntur tragœdiæ. Nullæ enim sunt præter Neptunū & Sca pham. Prouerbiū, de ijs qui in eadē re uoluntantur, & nihil aliud cogitare possunt. Sensus est: Ad nullam rem utiles sumus, nisi ad concumbendum & procreādum. Neptunus enim cum Tyro rē habuit, & procreauit Neleum & Pelian.

ὄκ ἔχων ὅ, τι χεῖρεται τοῖς παρῆσι κακοῖς.) Nescit quò se in hisce malis uertat.

ὄκ ἔχω φρέσση, ὁμῶς γε μεν τοῖσι δι' αἰγι-

γμῶν ἐρεῖ.) Non habeo dicere, per ambas tamen innuam.

ὄκ ἐμὶ τέτων τῶν ἡρώων.) Non sum ex istis heroibus. Hoc prouerbium usurpatur de ijs, qui bene mereri uolunt. Heroes enim paratiores sunt ad lædēdum, quàm ad benefaciendum.

ἔ κρωῶ.) Aristophanes in Nubibus: Et ego quidem, talis cum sim poeta, non superbio.

ὄκ οἶδ' ὁ κρώζεις.) Nescio quid crocites. In eos qui frustra garrūt, ut cornices. Aristophanes: Scio qd crocites: quasi ego furatus aliquid sim, particeps fieri cupis.

ἔ λινον λινῶ σαυάπεις.) Non linum lino necis. In eos qui eadem, nō ijsdem rationibus agunt.

ἔ λόγων ἀγορεῖ δ' ἔτι ἐλλάδ' ἔργων.) Non uerbis forum eget Græciæ, sed rebus. In iactabundos. (ἔ λόγων ἀγορεῖς δ' ἔτι ἐλλάς, ἢ ἐλλάδ'. Græciæ non opus est uerbis concionibus, sed strenuis factis.)

ἔ λοτυτῆν.) Hordeum affundere sacrificijs. ἔλας enim uocabāt hordeum, oppositione placentarum, quæ erat farina mola comminuta. ἔλας enim esuri concidebant, eorum confectiōne nondum inuenta. Ac hordeum quidem, etiam hodie integrum affundunt sacrificantes libationibus argumentum ueteris uictus: placentas autem rotundas addunt, ad significandam huius temporis elegantiam.

ἔ λος.) Homerus de Vlyssē: Rigidis erat humeris, nigro colore, crispus.

ἔ λπανός.) Vlpianus Emefenus sophista. Scripsit de patria Emefa, de Heliopoli, de Bosporitis & alijs plurimis, Progymnasmata, Artem rhetoricam.

ἔ λπανός.) Vlpianus Antiochenus, Syrus, sophista. Docuit prius Emefa, temporibus imperatoris Constantini. Orationes scripsit diuersas. Declamationes, disputationes, & alia quædam.

ἔ λπανός.) Frater Ilidori philosophi, ingenio prōpriissimo ad disciplinas Mathematicas, ut multas etiam introduxerit nouas dubitationes & solutiones dubitationū ad mathematū expositiones, & nomine celebri fuit ob mathemata Athenis. Syrius autē admirans eius ingenium, narrauit multis, nullā ei ferā posse obijci adeo intricatā & artificiosè confectam, quam nō facillè spontè aperiret. Sed tamen in reliqua philosophia nihil præsistit memorabile. Fuit etiam modestus, & ornatis moribus Vlpianus: eaq; re uidebatur frater superare: ea fortasse de causa, qd à gerenda Reput-

689
 Republica ab initio ad finem usq; absti-
 nuit. Solent enim homines ociosae uitae
 uirtutem tribuere: cum res non ita se ha-
 beat, mea quidem sententia. Quae enim in
 media Republica uersatur: uirtus: ciuilib.
 muneribus & sermonib. exercet animum
 ad fortitudinem: & confirmatur magis per
 experientiam, quod in ea sanum & integrum
 est quicquid aut adulterinum & fucatum
 latitat in uita hominum: id omne coargui-
 tur, & paratius efficitur ad emendationem.
 Iam quanta est beneficentia atque utili-
 tas in gubernatione: fiducia & constan-
 tia quanta: Quapropter in angulo seden-
 tes eruditi, & multa grauiter admodum
 de iusticia & modestia differentes: res ag-
 gredi coacti turpiter se dant. Nam omnis
 oratio, si res abfuerint, uanum quiddam
 uidetur, & inane. Talis Vlpianus cum es-
 set: adolescens etiamnum & coelebs dece-
 fit, magna suae bonitatis laude relicta.

ἐπὶ παντὸς ἀνδρὸς ἐς κέρμηθον ἔσθ' ὁ πλῆθς.)
 Non cuiuis homini contingit adire Corinthum.
 quod meretrices uotum Veneri fecisse fe-
 runt, in magno illo bello pro Graecis. Aut
 quod periculosa esset illa nauigatio: aut
 quia multae ibi erant meretrices, & solis
 diuitibus patebat nauigatio.

ἐπερ.) Agathias: Cum animaduertis-
 sent, in qua calamitate uersarentur, dege-
 nerent & turpissimam amplectuntur salutem.

ἔτι πῶ πεπληρωμένων αἰτῶν ἀμορραίων ἀμαρ-
 τίας.) Nondum completa sunt Amorreor-
 rum peccata. De his quae non celeriter ad
 exitum perducuntur.

ἔπειτα γαλῆ κροκότου.) Non decet fe-
 lem crocotum. Prouerbum est, simile il-
 li, Felitunica.

ἔρανος.) Vranus, Syrus genere, in ur-
 be imperatoria uagabatur, artem medicam
 profitens. Nullum Aristotelis dogma ac-
 curate norat: sed tamen plurima se scire
 iactitabat, quod contentiosus esset in con-
 uentibus. Saepè enim ante regiam por-
 ticum ambulans, & in bibliopolis sedens,
 contēdebat, & magna iactabat apud eos
 qui conueniebant. Et haec sanè consueta
 uerbula de Deo inculcans, qualis eius na-
 tura esset, & substantia, & patibile, & in-
 commiscibile. Quae plurimi, *ne Scholam
 quidem ingressi, ut opinor: tantum abest
 ut in uita optima uersati, nesciant. Idem V-
 ranus aliquando ad Persas uenit, ab A-
 reobindo legato adductus.

πῶλον (πῶλον, id est pullum seu equum: nisi
 forte caeli rotationem intelligit.) βλέπειν
 θέοντα μυστικὸν τόδε.

Polum uidere currentem arcanum est.
 ἔρανος.) Coelum est extrema circum-
 ferentia, in qua omne diuinum constitu-
 tum est.

ἔρανοι δύο.) Coeli sunt duo. unus, cum
 terra procreatus: alter, qui in medio aqua-
 rum existere iussus est, quod & firmamen-
 tum uocarunt.

Firmamen-
 tum.

οὐς ἐγὼ βόσκω καὶ δίκαια καὶ ἀδίκαια.) Quos
 ego pasco & iustis & iniustis rebus. Cleo-
 ait ad iudices: nam pasceret ad bruta per-
 tinet.

ἔσια.) Essentiae seu substantiae nomen
 & appellationem, nullo modo prolatam
 inuenimus in Sacris literis. Vulgi autem
 consuetudo utitur hac appellatione, ad
 significanda quae quisque possidet: cuius
 modi sunt, domicilia, iumenta, & reliquae
 materiae. haec enim ἔσια possessoris appel-
 lant. Quo sensu etiam eum qui haec pos-
 sidet, πλεῖστον uocamus, quasi dicas πλεῖ-
 στον, id est multam essentiam habentem:
 & πεισσιον λαόν, populum acquisitum: &
 Israelē πεισσιασμόν, id est possessionem
 suam. Logicus autem usus, nomen Essen-
 tiae nouit a uerbo εἶναι, id est esse, dedu-
 ctum: ipsam rem quae est, Essentiam uo-
 cans. nam Ens (τὸ ὄν) commune nomen est
 omnium eorum quae sunt. Hoc igitur Ens
 diuiditur in Essentiam & Accidens. De-
 finiunt autem Essentiam ita: Essentia est

ἔσια res fa-
 miliaris.

ἔσιας ὄντος.

nomen commune & indefinitum, de om-
 nibus substantiis illi subiectis, pari hon-
 ore praeditum, & uniuocè praedicatum.
 Aut, Essentia est, quae de subiectis substā-
 tiis dicitur, & in his omnibus pari honore
 cernitur. Aut, Essentia est res per se substā-
 stens, nullo alio egens ut existat. Id scilicet
 quod in sese est, & non in altero habet
 suam substantiam, sicut Accidens. Essentia igitur
 est eorum, quae sunt simplex substantia.

ἔσιας δίκης.) Essentiae actionem inten-
 dunt his, qui priore iudicio aris alieni aut
 usufructus sunt condemnati: ut è tota eorum
 re familiari accipiant ea quae iudicio
 adepti sunt.

ἔσιας δίκης.) Qui ambigerent de agris aut
 aedibus, aduersus eos qui rem habebant, al-
 teram intendebat actionem. In aedibus, de lo-
 cario: in praediis, de usufructu: tertio post
 has, unde ui. Ac in actione usufructus aut
 locarii, etiam si altera actione de essentia ui-
 cti essent, (lego τοῖς ἀλῆσι, & κατὰ τὴν δίκην
 κλυ.) condemnatis tenere licebat possessiones.
 Si uero etiam unde ui condemnati essent,
 iam non licebat tenere: sed cedendum erat
 possessione his qui uicerant.

ἔσια

quā prorsus prohibita fuerit actio pupilla, putat se uidere culices, & talia quaedā. *ὀφθαλμὸς βασιλέως.*) Oculus regis. Ita uocantur satrapas, per quos omnia rex spectaret: sicut Regis aures, delatores, per quos audiret omnia quæ ab unoquoque agerentur.

ὀφλήσειν.) Aristophanes in Nubibus: Condemnandus absentibus testibus: Si qui aliquem accusassent, & crimen non probassent, ijs multa irrogabatur. Quā si quis statim tempore non soluisset, & diē præterisset: soluebat quadruplum. Qui uerò non essent soluendo, coniecibantur in carcerem: idq; & alijs multis accidit, & Aristogitonis Oratoris patri.

ὀφλῶν.) Ne ab eo in crimen adducetur apud Achæos, & improbitatis argueretur. *(ὁ μὲν ἐξ ἑρῆν σπρὸν πείραται: τὸ δ' ὀφλῶν ἀπερχομαι.)* Discedo, id debens, quo mihi sandapila emenda esset: hoc est, tanti sum condemnatus, ut in extrema inopia mihi sit moriendum. De senibus, in iudicijs uersantibus.

ὀφρυῖον.) Ophryniū, urbs est Troadis. *ὀφρύς ἀνασπῶντες, καὶ γνάθος φουσῶντες.*) Supercilia attollentes, & buccas inflantes. In arrogantes & elatos.

O cum X.

ὀχδῶ.) In monumento Sardanapali scriptum fuit: Ede, bibe, coi. nam cætera quidem nullius precij sunt. uel: Nam cætera quidem ne huius quidem sunt. statua enim marmorea, more Lydio succincta, monumento insistens, manu supra caput elata, digitis crepat.

ὀχημα.) Aristophanes: Iure utiq; ut qui uehiculo scarabei conscenso cōseruarim Græcos. Idem: An non contumelia hæc est, & magna ignominia, me Bacchum, filium Doli, ire & fatigari: istum uerò uerere, ne afflictetur, aut onus ferat?

ὀχλου.) In cæteris parebat patri, & erat ualde continens aduersus percontatores, & turbarum concitatores, & linguæ imperabat.

ὀχοζίας.) Ochozias rex Iudæorum, Samariæ degens, improbus fuit per omnia, similis parentibus ambobus: & Ieroboamo, primo legum uiolatori, qui populū seducere cœperat.

O cum Ψ.

ὀψαρτυπη.) Artemidorus pseudoaristophanius, uocabula rei culinariæ collegit. *ὀψῆδες, ἀλλ' ἐς κελωνὸν ἴεσσ.*) Serò uenisti, sed tumultum pete. In eos qui post tempus aduenirent, & in mercenarios.

ὀψις.) Ea quæ ante urbem erant, argento & auro fulgebant: quo aspectu nihil amicis iucundius, nihil hostibus formidabilius accidit.

Visus duodecim colores iudicat: albū & nigrum, & intermedios: flauum & fuscū: pallidū, rubrum, purpureum, aqueū, splendidum, & obscurum. Auditus iudicat sonum, acutum & grauē. Olfactus iudicat fragrantēs & fœtidōs odores, & interiectos, eorum quæ putrescunt & madefiunt, aut tabescunt, aut adolentur. Gustus aut iudicat dulces & amaros sapes, & interiectos quinq;. *Septē em̄ sunt sapes: Dulcis, amarus, acutus, acer, *(συφύς, συμφός)* acerbus, mollis, falsus, austerus. Tactus plura iudicat: grauiā, leuiā: & interiecta inter aspera & læuiā, & interiecta sicca & humida. & hi quatuor sensus in capite sunt, ijq; & proprium quiddā habent, & instrumentis suis includuntur. Tactus autem per caput & per corpus transit, & communis est omnium sensuum.

ὀψιδόντα.) Occidit eum caupo, qui serò uenientem exceperat.

ὀψοφαγία.) Philoxenus L. eucadius, fuit homo gulosus, unde sunt Philoxeniæ placenta: adeo quidem, ut palam in balneis manum consuefaceret in aquam calidā immittendo, & os aqua calida eluendo, ne calidis facili moueretur: & coquos assuefaciebat, ut cibos calidissimos apponerent. Consimilia etiam narrant de Archyta. & Crobylus ait: Ego ad calidā hæc Dactylos Idæos habeo, id est digiti mei minimè læduntur à calidis. Pharynga iucundissimè incendam frustis piscium.

ὀψώνια.) Apostolus, Merces carnis mors est.

ὀψώνιον.) In sacra Scriptura, est cibus separatus.

INITIVM LITERAE Ω.

ὀ κρατεῖν, εἶδεν τε, σημαίνει λύπης.) **Ω**ua & tenere & edere, significat molestias. *Explicatio somnij.*

O B A R E N I, pars Armeniæ, ad Gyrū flumen sita.

ὀβελισσα.) Veru librīs additum, notā probationis est.

O G rex Basanis, & Seon rex Amorrhæorū, potentia sua elati fuerunt. Og uerò etiā ferreo lecto ob corporis magnitudinē utebatur, nouem cubitos longo, & quinq; lato. Og rex Basanis, id est mæria turpitudinis, quæ nobis aditū salutis intercludit. Eū occidet dominus, ad eos liberandos qui oppressi tenentur.

ὀγκώ-